

Sygn. akt: II AKa 154/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Mirosław Ziąja (spr.)
Sędziowie	SSA Alicja Bochenek SSO del. Karina Maksym
Protokolant	Iwona Olszówka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach Beaty Książek-Nowickiej

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2019 r. sprawy

1) **P.C., s. J. i M., ur. (...) w J.,**

oskarżonego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 k.k.s. i innych;

2) **R. Ż., s. A. i H., ur. (...) w C.,**

oskarżonego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 21 § 2 k.k. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i innych;

3) **I. C., c. W. i J., ur. (...) w O.,**

oskarżonej z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 21 § 2 k.k. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i innych;

4) **M. K., s. H. i M., ur. (...) w C.,**

oskarżony z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i innych;

5) **R. Z., s. S. i M., ur. (...) w K.,**

oskarżony z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i innych;

6) **M. S. (1), s. G. i I., ur. (...) w S.,**

oskarżonego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 21 § 2 k.k. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i innych;

7) **A. R., s. T. i W., ur. (...) w O.,**

oskarżonego z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych;

8) **H. P., s. A. i J., ur. (...) w O.,**

oskarżonego z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych;

9) **D. W., s. M. i I., ur. (...) w C.,**

oskarżonego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i innych;

10) **P. P., s. A. i J., ur. (...) w O.,**

oskarżonego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i innych;

na skutek apelacji prokuratora i obrońców

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 21 czerwca 2017 roku, sygn. akt XVI K 117/15

1. na podstawie art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. uchyła zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego P. P. w pkt 49 oraz 51 i w tej części postępowanie karne umarza, a kosztami sądowymi w tym fragmencie na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k. obciąża Skarb Państwa;

2. uchyła orzeczenia zawarte w pkt 50 i 53 zaskarżonego wyroku;

3. na podstawie art. 425 § 2 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. uchyła zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. Ż. w części zawierającej brak rozstrzygnięcia co do czynów zarzucanych oskarżonemu w pkt XVI oraz XXIII aktu oskarżenia i w tym fragmencie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania;

4. w pozostałym zakresie uchyła zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych P. C., I. C., R. Ż., M. K., R. Z., M. S. (1), A. R. , D. W., H. P. i P. P. w całości i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

SSO del. Karina Maksym SSA Mirosław Ziaja SSA Alicja Bochenek

Sygn. akt AKa 154/18

UZASADNIENIE

wyroku w całości

P. C., R. Ż., I. C. i M. K. zostali oskarżeni o to, że:

I. w okresie od bliżej nieustalonego dnia września 2008 roku do bliżej nieustalonego dnia marca 2010 roku, przy czym I. C. w okresie od bliżej nieustalonego dnia stycznia 2009 roku do bliżej nieustalonego dnia marca 2010 roku, w C. i w innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu, przy czym M. K. będąc właścicielem Firmy (...) M. K. i na mocy przepisów Ordynacji podatkowej będąc osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P. C., R. Ż. i I. C. wiedzieli, podali nieprawdę, wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 77, poz. 1054 ze zm.), w złożonych w Urzędzie Skarbowym w C. deklaracjach od podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące od września 2008 roku do listopada 2009 roku oraz od stycznia do lutego 2010 roku, wykazując zawyżony podatek naliczony VAT do odliczenia, podczas gdy Firma (...) M. K. nie posiadała żadnych faktur dokumentujących zakup towaru w postaci złomu uprawniających do naliczenia podatku do odliczenia, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług:

- za miesiąc wrzesień 2008 roku, w kwocie co najmniej 30.234 zł,

- za miesiąc październik 2008 roku, w kwocie co najmniej 39.558 zł,
- za miesiąc listopad 2008 roku, w kwocie co najmniej 4.039 zł,
- za miesiąc grudzień 2008 roku, w kwocie co najmniej 4.734 zł,
- za miesiąc styczeń 2009 roku, w kwocie co najmniej 21.292 zł,
- za miesiąc luty 2009 roku, w kwocie co najmniej 16.176 zł,
- za miesiąc marzec 2009 roku, w kwocie co najmniej 54.235 zł,
- za miesiąc kwiecień 2009 roku, w kwocie co najmniej 151.429 zł,
- za miesiąc maj 2009 roku, w kwocie co najmniej 170.177 zł,
- za miesiąc czerwiec 2009 roku, w kwocie co najmniej 210.055 zł,
- za miesiąc lipiec 2009 roku, w kwocie co najmniej 109.187 zł,
- za miesiąc sierpień 2009 roku, w kwocie co najmniej 107.824 zł,
- za miesiąc wrzesień 2009 roku, w kwocie co najmniej 38.058 zł,
- za miesiąc październik 2009 roku, w kwocie co najmniej 19.022 zł,
- za miesiąc listopad 2009 roku, w kwocie co najmniej 178.702 zł,
- za miesiąc styczeń 2010 roku, w kwocie co najmniej 206.306 zł,
- za miesiąc luty 2010 roku, w kwocie co najmniej 125.293 zł,

co doprowadziło do narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług na łączną kwotę co najmniej 1.486.339 zł, co stanowi kwotę wielkiej wartości, przy czym w odniesieniu do I. C. na łączną kwotę co najmniej 1.234.247 zł, co stanowi kwotę dużej wartości,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§ 2 kk w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks, a w odniesieniu do M. K. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks.

Nadto P.C., R. Ż. i M. K. zostali oskarżeni o to, że:

II. w okresie od grudnia 2009 roku do stycznia 2010 roku w C. i w innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu przy czym M. K. będąc właścicielem Firmy (...) M. K. i na mocy przepisów Ordynacji podatkowej będąc osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P. C. i R. Ż. wiedzieli, uchylili się od opodatkowania przez niezłożenie w ustawowym terminie, tj. do dnia 26 stycznia 2010 roku, deklaracji VAT-7 dla celu podatku od towarów i usług za miesiąc grudzień 2009 roku, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług za miesiąc grudzień 2009 roku na kwotę co najmniej 95.073 złotych, co stanowi kwotę małej wartości, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54§2 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks, a w odniesieniu do M. K. o przestępstwo skarbowe z art. 54§2 kks w zw. z art. 6§2 kks,

III. w okresie od marca do kwietnia 2010 roku w C. i w innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu, przy czym M. K. będąc właścicielem Firmy (...) M. K. i na mocy przepisów Ordynacji podatkowej

będąc osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P. C. i R. Ż. wiedzieli, uchylili się od opodatkowania przez niezłożenie w ustawowym terminie, tj. do dnia 26 maja 2010 roku, deklaracji VAT-7 dla celu podatku od towarów i usług za miesiące marzec i kwiecień 2010 roku, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług za miesiąc marzec 2010 roku na kwotę co najmniej 145.314 złotych i za miesiąc kwiecień 2010 roku na kwotę co najmniej 100.244 złotych, przy czym łączna kwota narażonej na uszczuplenie należności wyniosła 245.558 złotych, co stanowi kwotę małej wartości, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54§2 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks, a w odniesieniu do M. K. o przestępstwo skarbowe z art. 54§2 kks w zw. z art. 6§2 kks.

Nadto M. K. został oskarżony o to, że:

IV. w okresie od bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2008 roku do bliżej nieustalonego dnia maja 2010 roku w C. i w innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z P. C., R. Ż. oraz z innymi nieustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem prowadzoną przez firmę (...) M. K., a to:

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące od września 2008 roku do listopada 2009 roku oraz od stycznia do lutego 2010 roku, w kwocie co najmniej 1.486.339 zł, wskutek podania nieprawdy w deklaracjach VAT-7 złożonych za miesiące od września 2008 roku do listopada 2009 roku oraz od stycznia do lutego 2010 roku w Urzędzie Skarbowym w C.,

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące grudzień 2009 roku, marzec i kwiecień 2010 roku w kwocie co najmniej 340.631 złotych wskutek uchylenia się od opodatkowania i niezłożenia w ustawowym terminie deklaracji VAT-7 za te miesiące,

utrudniając tym samym stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz stwierdzenie ich miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku w ten sposób, że:

- zarejestrował działalność gospodarczą, przedmiotem której był obrót złomem, pod nazwą (...) M. K.,

- sprzedawał w ramach tej firmy złom pozyskiwany z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego faktycznym nabyciu,

- przyjmował na rachunek bankowy swojej firmy, prowadzony przez (...) Bank (...), środki płatnicze pochodzące od firm: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) w łącznej kwocie co najmniej 6.500.000 zł, które to środki wypłacał w gotówce, częściowo po uprzednim przelewie na swój prywatny rachunek w tym samym banku, jak również otrzymywał za sprzedany złom płatności od w/w firm w gotówce a następnie wszystkie te pieniądze przekazywał innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym część tych środków - w wysokości co najmniej 1.826.970 złotych - pochodziła z opisanych powyżej przestępstw skarbowych,

- w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zaniechał dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za sprzedany złom,

a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

Nadto P. C., R. Ż., I. C. i R. Z. zostali oskarżeni o to, że:

V. w okresie od bliżej nieustalonego dnia czerwca 2008 roku do bliżej nieustalonego dnia stycznia 2010 roku, przy czym I. C. w okresie od bliżej nieustalonego dnia czerwca 2009 roku do bliżej nieustalonego dnia listopada

2009 roku, w C., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu, przy czym R. Z. będąc właścicielem Firmy Handlowo-Usługowej (...) R. Z. i na mocy przepisów Ordynacji podatkowej będąc osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P. C. R. Ż. i I. C. wiedzieli, podali nieprawdę, wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 77, poz. 1054 ze zm.), w złożonych w Urzędzie Skarbowym w C. deklaracjach od podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące od czerwca 2008 roku do listopada 2008 roku oraz od kwietnia 2009 roku do grudnia 2009 roku, wykazując zawyżony podatek naliczony VAT do odliczenia, podczas gdy Firma Handlowo-Usługowa (...) R. Z. nie posiadała żadnych faktur dokumentujących zakup towaru w postaci złomu uprawniających do naliczenia podatku do odliczenia, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług:

- za miesiąc czerwiec 2008 roku, w kwocie co najmniej 15.942 zł,
- za miesiąc lipiec 2008 roku, w kwocie co najmniej 94.097 zł,
- za miesiąc sierpień 2008 roku, w kwocie co najmniej 111.763 zł,
- za miesiąc wrzesień 2008 roku, w kwocie co najmniej 84.400 zł,
- za miesiąc październik 2008 roku, w kwocie co najmniej 40.497 zł,
- za miesiąc listopad 2008 roku, w kwocie co najmniej 6.699 zł,
- za miesiąc kwiecień 2009 roku, w kwocie co najmniej 35.730 zł,
- za miesiąc maj 2009 roku, w kwocie co najmniej 50.667 zł,
- za miesiąc czerwiec 2009 roku, w kwocie co najmniej 101.667 zł,
- za miesiąc lipiec 2009 roku, w kwocie co najmniej 120.790 zł,
- za miesiąc sierpień 2009 roku, w kwocie co najmniej 145.890 zł,
- za miesiąc wrzesień 2009 roku, w kwocie co najmniej 80.470 zł,
- za miesiąc październik 2009 roku, w kwocie co najmniej 60.553 zł,
- za miesiąc listopad 2009 roku, w kwocie co najmniej 82.815 zł,
- za miesiąc grudzień 2009 roku, w kwocie co najmniej 118.238 zł,

co doprowadziło do narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług na łączną kwotę co najmniej 1.150.218 zł, co stanowi kwotę dużej wartości, przy czym w odniesieniu do I. C. na łączną kwotę co najmniej 509.370 złotych, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks w odniesieniu do I. C. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks, a w odniesieniu do R. Z. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks.

Nadto P.C., R. Ż. i R. Z. zostali oskarżeni o to, że:

VI. w okresie od stycznia do marca 2010 roku w C. i w innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu, przy czym R. Z. będąc właścicielem Firmy Handlowo-Usługowej (...) R. Z. i na mocy przepisów Ordynacji podatkowej będąc osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P. C. i R. Ż. wiedzieli, uchylili się od opodatkowania przez niezłożenie w ustawowym terminie, tj. do dnia 26 marca 2010 roku, deklaracji VAT-7 dla celu podatku od towarów i usług za

miesiące styczeń i luty 2010 roku, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług za miesiąc styczeń 2010 roku na kwotę co najmniej 123.433 złotych i za miesiąc luty 2010 roku na kwotę co najmniej 37.488 złotych, przy czym łączna kwota narażonej na uszczuplenie należności wyniosła 160.921 złotych, co stanowi kwotę małej wartości, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54§2 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks, a w odniesieniu do R. Z. o przestępstwo skarbowe z art. 54§2 kks w zw. z art. 6§2 kks.

Nadto R. Z. został oskarżony o to, że:

VII. w okresie od bliżej nieustalonego dnia czerwca 2008 roku do bliżej nieustalonego dnia kwietnia 2010 roku w C. i w innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z P. C., R. Ż. oraz z innymi nieustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem prowadzoną przez firmę Firma Handlowo-Uslugowa (...) R. Z., a to:

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące od czerwca 2008 roku do listopada 2008 roku oraz od kwietnia 2009 roku do grudnia 2009 roku, w kwocie co najmniej 1.150.218 zł, wskutek podania nieprawdy w deklaracjach VAT-7 złożonych za miesiące od czerwca 2008 roku do listopada 2008 roku oraz od kwietnia 2009 roku do grudnia 2009 roku w Urzędzie Skarbowym w C.,

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące styczeń i luty 2010 roku w kwocie co najmniej 160.921 złotych wskutek uchylenia się od opodatkowania i niezłożenia w ustawowym terminie deklaracji VAT-7 za te miesiące,

utrudniając tym samym stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz stwierdzenie ich miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku, w ten sposób, że:

- zarejestrował działalność gospodarczą, przedmiotem której był obrót złomem, pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa (...) R. Z.,

- sprzedawał w ramach tej firmy złom pozyskiwany z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego faktycznym nabyciu,

- przyjmował na rachunek bankowy swojej firmy, prowadzony przez w (...) Bank SA, środki płatnicze pochodzące od firm: (...) sp. z o.o., (...) z o.o., (...) sp. z o.o., (...), w łącznej kwocie co najmniej 2.500.000 zł, które to środki wypłacał w gotówce, częściowo po uprzednim przelewie na swój prywatny rachunek w tym samym banku, jak również otrzymywał za sprzedany złom płatności od w/w firm w gotówce, a następnie wszystkie te pieniądze przekazywał innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym część tych środków - w wysokości co najmniej 1.311.139 złotych - pochodziła z opisanych powyżej przestępstw skarbowych,

- w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zaniechał dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za sprzedany złom,

a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

Nadto P.C., R. Ż., I. C. i M. S. (1) zostali oskarżeni o to, że:

VIII. w okresie od bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2009 roku do bliżej nieustalonego dnia marca 2010 roku w T., S. i w innych miejscowości, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z inną ustaloną osobą, co do której postępowanie karne nie toczyło się wobec jej śmierci, która to osoba była właścicielem Firmy Handlowo-

Usługowej (...), i na mocy przepisów Ordynacji podatkowej była osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P.C., R. Ż., I. C. i M. S. (1) wiedzieli, podali nieprawdę, wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 77, poz. 1054 ze zm.), w złożonych w Urzędzie Skarbowym w S. deklaracjach od podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące od sierpnia 2009 roku do lutego 2010 roku, wykazując zawyżony podatek naliczony VAT do odliczenia, podczas gdy Firma Handlowo-Usługowa (...) nie posiadała żadnych faktur, dokumentujących zakup towaru w postaci złomu, uprawniających do naliczenia podatku do odliczenia, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług:

- za miesiąc sierpień 2009 roku, w kwocie co najmniej 51.316 zł,
- za miesiąc wrzesień 2009 roku, w kwocie co najmniej 121.280 zł,
- za miesiąc październik 2009 roku, w kwocie co najmniej 230.494 zł,
- za miesiąc listopad 2009 roku, w kwocie co najmniej 230.399 zł,
- za miesiąc grudzień 2009 roku, w kwocie co najmniej 238.616 zł,
- za miesiąc styczeń 2010 roku, w kwocie co najmniej 264.961 zł,
- za miesiąc luty 2010 roku, w kwocie co najmniej 166.745 zł,

co doprowadziło do narażenia na uszczuplenie podatku VAT na łączną kwotę co najmniej 1.303.641 zł, co stanowi kwotę wielkiej wartości, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks.

Nadto M. S. (1) został oskarżony o to, że:

IX. w okresie od bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2009 roku do bliżej nieustalonego dnia marca 2010 roku w T. i w innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z P. C., R. Ż., z inną ustaloną osobą co do której postępowanie karne nie toczyło się wobec jej śmierci, oraz z innymi nieustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem prowadzoną przez firmę (...), a to:

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące od sierpnia 2009 roku do lutego 2010 roku w kwocie co najmniej 1.303.641 zł wskutek podania nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych za miesiące od sierpnia 2009 roku do lutego 2010 roku w Urzędzie Skarbowym w S.,

utrudniając tym samym stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz stwierdzenie ich miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku,

w ten sposób, że:

- spowodował zarejestrowanie działalności gospodarczej, przedmiotem której był obrót złomem, pod nazwą (...) i został pełnomocnikiem do rachunku bankowego tej firmy oraz kierował jej działalnością,
- sprzedawał w ramach tej firmy złom pozyskiwany z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego faktycznym nabyciu,

- przyjmował na rachunek bankowy tej firmy, prowadzony przez (...) Bank (...), środki płatnicze pochodzące od firm (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) lub też uzyskiwał z tych firm płatności gotówką w łącznej kwocie co najmniej 6.950.000 zł, a następnie przekazywał wszystkie te pieniądze innym osobom, przy czym część tych środków - w wysokości 1.303.641 złotych - pochodziła z opisanego powyżej przestępstwa skarbowego,

- w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zaniechał dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za sprzedany przez jego firmę złom, tj. o przestępstwo z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk.

Nadto P.C., R. Ż. i I. C. zostali oskarżeni o to, że:

X. w okresie od bliżej nieustalonego dnia marca 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia września 2010 roku w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z A. R., co do którego postępowanie karne o ten czyn zostało prawomocnie zakończone, a który był właścicielem Firmy Handlowo-Uslugowej (...), i który na mocy przepisów Ordynacji podatkowej był osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P. C., R. Ż., I. C. wiedzieli, podali nieprawdę, wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 77, poz. 1054 ze zm.), w złożonych w Urzędzie Skarbowym w O. deklaracjach od podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące od marca 2010 roku do lipca 2010 roku, wykazując zawyżony podatek naliczony VAT do odliczenia, podczas gdy Firma Handlowo-Uslugowa (...) nie posiadała żadnych faktur, dokumentujących zakup towaru w postaci złomu, uprawniających do naliczenia podatku do odliczenia, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług:

- za miesiąc marzec 2010 roku, w kwocie co najmniej 239.893 zł,
- za miesiąc kwiecień 2010 roku, w kwocie co najmniej 312.362 zł,
- za miesiąc maj 2010 roku, w kwocie co najmniej 254.609 zł,
- za miesiąc czerwiec 2010 roku, w kwocie co najmniej 280.163 zł,
- za miesiąc lipiec 2010 roku, w kwocie co najmniej 23.506 zł,

co doprowadziło do narażenia na uszczuplenie podatku VAT na łączną kwotę co najmniej 1.110.533 zł, co stanowi kwotę dużej wartości, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks.

Nadto A. R. został oskarżony o to, że:

XI. w okresie od bliżej nieustalonego dnia marca 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia września 2010 roku, w O. i w innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż., P.C. oraz z innymi nieustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem prowadzoną przez firmę Firma Handlowo-Uslugowa (...), a to:

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące od marca do lipca 2010 roku w kwocie co najmniej 1.110.533 zł wskutek podania nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych za miesiące od marca do lipca 2010 roku w Urzędzie Skarbowym w O.,

utrudniając tym samym stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz stwierdzenie ich miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przypadku,

w ten sposób, że:

- zarejestrował działalność gospodarczą, przedmiotem której był obrót złomem, pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa (...),
- sprzedawał w ramach tej firmy złom pozyskiwany z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego faktycznym nabyciu,
- przyjmował na rachunek bankowy swojej firmy, prowadzony przez (...) Bank (...), środki płatnicze pochodzące od firm: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. w łącznej kwocie co najmniej 6.110.706 zł, które to środki wypłacał w gotówce, częściowo po uprzednim przelewie na swój prywatny rachunek w tym samym banku, lub też uzyskiwał z tych firm płatności gotówką, a następnie przekazywał wszystkie te pieniądze innym osobom, przy czym część tych środków - w wysokości 1.110.533 złotych - pochodziła z opisanego powyżej przestępstwa skarbowego,
- w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zaniechał dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za sprzedany przez jego firmę złom, tj. o przest. z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk.

Nadto P. C. R. Ż. i I. C. zostali oskarżeni o to, że:

XII. w okresie od bliżej nieustalonego dnia kwietnia 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia stycznia 2011 roku w O., w T. i w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z H. P., co do którego postępowanie karne o ten czyn zostało prawomocnie zakończone, a który był właścicielem Firmy Handlowo-Uslugowej (...), i który na mocy przepisów Ordynacji podatkowej był osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P.C., R. Ż., I. C. wiedzieli, podali nieprawdę, wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 77, poz. 1054 ze zm.), w złożonych w Urzędzie Skarbowym w O. deklaracjach od podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące od kwietnia 2010 roku do listopada 2010 roku, wykazując zawyżony podatek naliczony VAT do odliczenia, podczas gdy Firma Handlowo-Uslugowa (...) nie posiadała żadnych faktur dokumentujących zakup towaru w postaci złomu uprawniających do naliczenia podatku do odliczenia, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług:

- za miesiąc kwiecień 2010 roku w kwocie co najmniej 98.071 zł,
- za miesiąc maj 2010 roku, w kwocie co najmniej 301.557 zł,
- za miesiąc czerwiec 2010 roku, w kwocie co najmniej 245.081 zł,
- za miesiąc lipiec 2010 roku, w kwocie co najmniej 459.959 zł,
- za miesiąc sierpień 2010 roku, w kwocie co najmniej 375.094 zł,
- za miesiąc wrzesień 2010 roku, w kwocie co najmniej 230.345 zł,
- za miesiąc październik 2010 roku, w kwocie co najmniej 205.024 zł,
- za miesiąc listopad 2010 roku, w kwocie co najmniej 290.081 zł,

przy czym łączna kwota narażonego na uszczuplenie podatku od towarów i usług wyniosła co najmniej 2.205.212 zł, co stanowi kwotę wielkiej wartości, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks.

Nadto P.C. i R. Ż. zostali oskarżeni o to, że:

XIII. w okresie grudnia 2010 roku i stycznia 2011 roku w O., C. i w innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z H. P., co do którego postępowanie karne o ten czyn zostało prawomocnie zakończone, a który był właścicielem Firmy Handlowo-Uslugowej (...), i który na mocy przepisów Ordynacji podatkowej był osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P.C. i R. Ż. wiedzieli, uchylili się od opodatkowania przez niezłożenie w ustawowym terminie, tj. do dnia 26 stycznia 2011 roku, deklaracji VAT-7 dla celu podatku od towarów i usług za miesiąc grudzień 2010 roku, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług za miesiąc grudzień 2010 roku na kwotę co najmniej 308.353 złotych, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks.

Nadto H. P. został oskarżony o to, że:

XIV. w okresie od bliżej nieustalonego dnia kwietnia 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia stycznia 2011 roku, w O. i w innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż., P. C. oraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem prowadzoną przez firmę Firma Handlowo-Uslugowa (...), a to:

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące od kwietnia do listopada 2010 roku w kwocie co najmniej 2.205.212 złote wskutek podania nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych za miesiące od kwietnia do listopada 2010 roku w Urzędzie Skarbowym w O.,

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiąc grudzień 2010 roku w kwocie 308.353 złotych wskutek uchylecia się od opodatkowania i niezłożenia w ustawowym terminie deklaracji VAT-7,

utrudniając tym samym stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz stwierdzenie ich miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku,

w ten sposób, że:

- zarejestrował działalność gospodarczą, przedmiotem której był obrót złomem, pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa (...),

- sprzedawał w ramach tej firmy złom pozyskiwany z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego faktycznym nabyciu,

- przyjmował na dwa rachunki bankowe swojej firmy, prowadzone przez (...) S.A. oraz (...) Bank (...), środki płatnicze pochodzące od firm: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. w łącznej kwocie co najmniej 11.700.000 zł, które to środki wypłacał w gotówce, częściowo po uprzednim przelewie na swój prywatny rachunek, jak również otrzymywał od w/w firm za sprzedany złom płatności w gotówce, a następnie przekazywał wszystkie te pieniądze innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym część tych środków - w wysokości co najmniej 2.513.565 złotych - pochodziła z opisanych powyżej przestępstw skarbowych,

- w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zaniechał dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za zakupiony złom, tj. o przestępstwo z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk,

XV. w miesiącu lutym 2011 roku w bliżej nieustalonym miejscu, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc właścicielem firmy Firma Handlowo-Uslugowa (...), będąc osobą upoważnioną do wystawiania w imieniu tej firmy faktur VAT, wystawił 47 (czterdzieści siedem) faktur VAT o numerach:

1. nr (...) z dn. 08/06/2010 na kwotę brutto: 11.999,37 zł
2. nr (...) z dn. 12/07/2010 na kwotę brutto: 50.794,40 zł
3. nr (...) z dn. 13/07/2010 na kwotę brutto: 50.794,40 zł
4. nr (...) z dn. 16/07/2010 na kwotę brutto: 52.987,04 zł
5. nr (...) z dn. 27/07/2010 na kwotę brutto: 23.756,91 zł
6. nr (...) z dn. 11/08/2010 na kwotę brutto: 49.800,49 zł
7. nr (...) z dn. 12/08/2010 na kwotę brutto: 49.776,00 zł
8. nr (...) z dn. 31/08/2010 na kwotę brutto: 60.954,25 zł
9. nr (...) z dn. 10/09/2010 na kwotę brutto: 53.999,16 zł
10. nr (...) z dn. 30/09/2010 na kwotę brutto: 66.634,08 zł
11. nr (...) z dn. 21/10/2010 na kwotę brutto: 50.566,56 zł
12. nr (...) z dn. 22/10/2010 na kwotę brutto: 33.405,92 zł
13. nr (...) z dn. 25/10/2010 na kwotę brutto: 28.495,07 zł
14. nr (...) z dn. 03/11/2010 na kwotę brutto: 74.939,11 zł
15. nr (...) z dn. 04/11/2010 na kwotę brutto: 34.019,70 zł
16. nr (...) z dn. 09/11/2010 na kwotę brutto: 32.294,38 zł
17. nr (...) z dn. 10.11.2010 na kwotę brutto: 68.952,57 zł
18. nr (...) z dn. 12/11/2010 na kwotę brutto: 46.379,52 zł
19. nr (...) z dn. 16/11/2010 na kwotę brutto: 63.235,90 zł
20. nr (...) z dn. 17/11/2010 na kwotę brutto: 22.443,12 zł
21. nr (...) z dn. 18.11.2010 na kwotę brutto: 14.971,84 zł
22. nr (...) z dn. 19/11/2010 na kwotę brutto: 21.569,48 zł
23. nr (...) z dn. 22/11/2010 na kwotę brutto: 55.004,92 zł
24. nr (...) z dn. 22/11/2010 na kwotę brutto: 14.711,00 zł
25. nr (...) z dn. 23/11/2010 na kwotę brutto: 7.374,90 zł
26. nr (...)/p z dn. 23/11/2010 na kwotę brutto: 45.750,00 zł
27. nr (...) z dn. 23/11/2010 na kwotę brutto: 13.360,46 zł
28. nr (...) z dn. 25/11/2010 na kwotę brutto: 24.016,19 zł
29. nr (...) z dn. 26/11/2010 na kwotę brutto: 72.147,75 zł

- 30. nr (...) z dn. 22/11/2010 na kwotę brutto: 14.822,39 zł
- 31. nr (...) z dn. 30/11/2010 na kwotę brutto: 10.214,91 zł
- 32. nr (...) z dn. 02/12/2010 na kwotę brutto: 25.200,32 zł
- 33. nr (...) z dn. 02/12/2010 na kwotę brutto: 63.794,41 zł
- 34. nr (...) z dn. 06/12/2010 na kwotę brutto: 20.522,84 zł
- 35. nr (...) z dn. 08/12/2010 na kwotę brutto: 90.533,76 zł
- 36. nr (...) z dn. 10/12/2010 na kwotę brutto: 58.721,04 zł
- 37. nr (...) z dn. 13/12/2010 na kwotę brutto: 108.850,84 zł
- 38. nr (...) z dn. 14/12/2010 na kwotę brutto: 117.415,24 zł
- 39. nr (...) z dn. 15/12/2010 na kwotę brutto: 12.205,49 zł
- 40. nr (...) z dn. 15/12/2010 na kwotę brutto: 849,12 zł
- 41. nr (...) z dn. 16/12/2010 na kwotę brutto: 43.894,14 zł
- 42. nr (...) z dn. 16/12/2010 na kwotę brutto: 66.314,16 zł
- 43. nr (...) z dn. 20/12/2010 na kwotę brutto: 54.255,84 zł
- 44. nr (...) z dn. 21/12/2010 na kwotę brutto: 7.686,00 zł
- 45. nr (...) z dn. 23/12/2010 na kwotę brutto: 72.924,28 zł
- 46. nr (...) z dn. 28/12/2010 na kwotę brutto: 68.946,59 zł
- 47. nr (...) z dn. 28/12/2010 na kwotę brutto: 54.182,15 zł

w których poświadczyl nieprawdę co do sprzedaży złomu firmie Firma Handlowo-Usługowa (...), która to okoliczność miała znaczenie prawne, tj. o przestępstwo z art. 271 §1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk.

Nadto P. C., R. Ż. i D. W. zostali oskarżeni o to, że:

XVI. w okresie od bliżej nieustalonego dnia czerwca 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia stycznia 2011 roku w K. i w innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, a która była właścicielem Firmy Handlowej (...) i na mocy przepisów Ordynacji podatkowej była osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P. C. R. Ż. i D. W. wiedzieli, przy czym D. W. nadto był pełnomocnikiem R. P. i zajmując się sprawami gospodarczymi jego firmy, podali nieprawdę, wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 77, poz. 1054 ze zm.), w złożonych w Drugim Urzędzie Skarbowym w K. deklaracjach od podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące od czerwca 2010 roku do grudnia 2010 roku, wykazując zawyżony podatek naliczony VAT do odliczenia, podczas gdy Firma Handlowa (...) nie posiadała żadnych faktur dokumentujących zakup towaru w postaci złomu uprawniających do naliczenia podatku do odliczenia, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług:

- za miesiąc czerwiec 2010 roku, w kwocie co najmniej 2.163 zł,

- za miesiąc lipiec 2010 roku, w kwocie co najmniej 32.159 zł,
- za miesiąc sierpień 2010 roku, w kwocie co najmniej 28.948 zł,
- za miesiąc wrzesień 2010 roku, w kwocie co najmniej 21.753 zł,
- za miesiąc październik 2010 roku, w kwocie co najmniej 20.281 zł,
- za miesiąc listopad 2010 roku, w kwocie co najmniej 125.746 zł,
- za miesiąc grudzień 2010 roku, w kwocie co najmniej 179.730 zł,

co doprowadziło do narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług na łączną kwotę co najmniej 410.780 zł, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks, a w odniesieniu do D. W. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 9§3 kks w zw. z art. 6§2 kks.

Nadto D. W. został oskarżony o to, że:

XVII. w okresie od bliżej nieustalonego dnia czerwca 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia stycznia 2011 roku w K., w T. i w innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż., P. C., z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, oraz z innymi nieustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem prowadzoną przez firmę Firma Handlowo-Usługowa (...), a to:

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące od czerwca do grudnia 2010 roku w kwocie co najmniej 410.780 złote wskutek podania nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych za miesiące od czerwca do grudnia 2010 roku w Drugim Urzędzie Skarbowym w K.,

utrudniając tym samym stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz stwierdzenie ich miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku,

w ten sposób, że:

- spowodował zarejestrowanie działalności gospodarczej, przedmiotem której był obrót złomem, pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa (...), i został pełnomocnikiem R. P.,

- sprzedawał w ramach tej firmy złom pozyskiwany z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego faktycznym nabyciu,

- przyjmował na dwa rachunki bankowe tej firmy, prowadzone przez (...) S.A. oraz (...) Bank (...), środki płatnicze pochodzące od firm: (...) (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) w łącznej kwocie co najmniej 2.000.000 zł, które to środki były wypłacane z tych rachunków w gotówce, bądź też przyjmował od tych firm środki w gotówce, a następnie przekazywał wszystkie te pieniądze innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym część tych środków - w wysokości co najmniej 410.780 złotych - pochodziła z opisanych powyżej przestępstw skarbowych,

- w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą przez (...) zaniechał dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za sprzedawany złom, tj. o przestępstwo z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk,

XVIII. w miesiącu lutym 2011 roku w K., w związku z prowadzonymi przez Drugi Urząd Skarbowy K. na podstawie upoważnień nr (...) i (...) kontrolami podatkowymi w firmie Firma Handlowo-Usługowa (...), użył 47 (czterdziestu siedmiu) faktur VAT świadczących o sprzedaży złomu przez firmę (...) do firmy Firma Handlowo-Usługowej (...), w

których to fakturach została poświadczona nieprawda co do sprzedaży złomu, która to okoliczności miała znaczenie prawne, a w szczególności faktur o numerach:

1. nr (...) z dn. 08/06/2010 na kwotę brutto: 11.999,37 zł
2. nr (...) z dn. 12/07/2010 na kwotę brutto: 50.794,40 zł
3. nr (...) z dn. 13/07/2010 na kwotę brutto: 50.794,40 zł
4. nr (...) z dn. 16/07/2010 na kwotę brutto: 52.987,04 zł
5. nr (...) z dn. 27/07/2010 na kwotę brutto: 23.756,91 zł
6. nr (...) z dn. 11/08/2010 na kwotę brutto: 49.800,49 zł
7. nr (...) z dn. 12/08/2010 na kwotę brutto: 49.776,00 zł
8. nr (...) z dn. 31/08/2010 na kwotę brutto: 60.954,25 zł
9. nr (...) z dn. 10/09/2010 na kwotę brutto: 53.999,16 zł
10. nr (...) z dn. 30/09/2010 na kwotę brutto: 66.634,08 zł
11. nr (...) z dn. 21/10/2010 na kwotę brutto: 50.566,56 zł
12. nr (...) z dn. 22/10/2010 na kwotę brutto: 33.405,92 zł
13. nr (...) z dn. 25/10/2010 na kwotę brutto: 28.495,07 zł
14. nr (...) z dn. 03/11/2010 na kwotę brutto: 74.939,11 zł
15. nr (...) z dn. 04/11/2010 na kwotę brutto: 34.019,70 zł
16. nr (...) z dn. 09/11/2010 na kwotę brutto: 32.294,38 zł
17. nr (...) z dn. 10.11.2010 na kwotę brutto: 68.952,57 zł
18. nr (...) z dn. 12/11/2010 na kwotę brutto: 46.379,52 zł
19. nr (...) z dn. 16/11/2010 na kwotę brutto: 63.235,90 zł
20. nr (...) z dn. 17/11/2010 na kwotę brutto: 22.443,12 zł
21. nr (...) z dn. 18.11.2010 na kwotę brutto: 14.971,84 zł
22. nr (...) z dn. 19/11/2010 na kwotę brutto: 21.569,48 zł
23. nr (...) z dn. 22/11/2010 na kwotę brutto: 55.004,92 zł
24. nr (...) z dn. 22/11/2010 na kwotę brutto: 14.711,00 zł
25. nr (...) z dn. 23/11/2010 na kwotę brutto: 7.374,90 zł
26. nr (...) /p z dn. 23/11/2010 na kwotę brutto: 45.750,00 zł
27. nr (...) z dn. 23/11/2010 na kwotę brutto: 13.360,46 zł

28. nr (...) z dn. 25/11/2010 na kwotę brutto: 24.016,19 zł
29. nr (...) z dn. 26/11/2010 na kwotę brutto: 72.147,75 zł
30. nr (...) z dn. 22/11/2010 na kwotę brutto: 14.822,39 zł
31. nr (...) z dn. 30/11/2010 na kwotę brutto: 10.214,91 zł
32. nr (...) z dn. 02/12/2010 na kwotę brutto: 25.200,32 zł
33. nr (...) z dn. 02/12/2010 na kwotę brutto: 63.794,41 zł
34. nr (...) z dn. 06/12/2010 na kwotę brutto: 20.522,84 zł
35. nr (...) z dn. 08/12/2010 na kwotę brutto: 90.533,76 zł
36. nr (...) z dn. 10/12/2010 na kwotę brutto: 58.721,04 zł
37. nr (...) z dn. 13/12/2010 na kwotę brutto: 108.850,84 zł
38. nr (...) z dn. 14/12/2010 na kwotę brutto: 117.415,24 zł
39. nr (...) z dn. 15/12/2010 na kwotę brutto: 12.205,49 zł
40. nr (...) z dn. 15/12/2010 na kwotę brutto: 849,12 zł
41. nr (...) z dn. 16/12/2010 na kwotę brutto: 43.894,14 zł
42. nr (...) z dn. 16/12/2010 na kwotę brutto: 66.314,16 zł
43. nr (...) z dn. 20/12/2010 na kwotę brutto: 54.255,84 zł
44. nr (...) z dn. 21/12/2010 na kwotę brutto: 7.686,00 zł
45. nr (...) z dn. 23/12/2010 na kwotę brutto: 72.924,28 zł
46. nr (...) z dn. 28/12/2010 na kwotę brutto: 68.946,59 zł
47. nr (...) z dn. 28/12/2010 na kwotę brutto: 54.182,15 zł

tj. o przestępstwo z art. 273 kk.

Nadto P.C., R. Ż. i I. C. zostali oskarżeni o to, że:

XIX. w okresie od bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia marca 2011 roku, przy czym I. C. w okresie od bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia listopada 2010 roku, w C. i w D., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, a która była właścicielem Firmy Handlowo-Usługowej (...) i na mocy przepisów Ordynacji podatkowej była osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P. C. R. Ż. i I. C. wiedzieli, podali nieprawdę, wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 77, poz. 1054 ze zm.), w złożonych w Urzędzie Skarbowym w D. deklaracjach od podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące od sierpnia do grudnia 2010 roku, wykazując zawyżony podatek naliczony VAT do odliczenia, podczas

gdy Firma Handlowo-Usługowa (...) nie posiadała żadnych faktur dokumentujących zakup towaru w postaci złomu uprawniających do naliczenia podatku do odliczenia, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług:

- za miesiąc sierpień 2010 roku, w kwocie co najmniej 268.730 zł,
- za miesiąc wrzesień 2010 roku, w kwocie co najmniej 582.324 zł,
- za miesiąc październik 2010 roku, w kwocie co najmniej 610.335 zł,
- za miesiąc listopad 2010 roku, w kwocie co najmniej 362.620 zł,
- za miesiąc grudzień 2010 roku, w kwocie co najmniej 68.772 zł,

co doprowadziło do uszczuplenia podatku VAT na łączną kwotę co najmniej 1.892.781 zł, co stanowi kwotę wielkiej wartości, przy czym w odniesieniu do I. C. na łączną kwotę co najmniej 1.461.389 zł, co stanowi kwotę dużej wartości, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks.

Nadto P. C., R. Ż., I. C. i P. P. zostali oskarżeni o to, że:

XX. w okresie od bliżej nieustalonego dnia października 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia marca 2011 roku w C. i w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą, przy czym P. P. będąc właścicielem Firmy Handlowo-Usługowej (...) i który na mocy przepisów Ordynacji podatkowej będąc osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P.C., R. Ż. i I. C. wiedzieli, podali nieprawdę, wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 77, poz. 1054 ze zm.), w złożonych w Urzędzie Skarbowym w B. deklaracjach od podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące od października 2010 roku do stycznia 2011 roku, wykazując zawyżony podatek naliczony VAT do odliczenia, podczas gdy Firma Handlowo-Usługowa (...) nie posiadała żadnych faktur dokumentujących zakup towaru w postaci złomu uprawniających do naliczenia podatku do odliczenia, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług::

- za miesiąc październik 2010 roku, w kwocie co najmniej 128.053 zł,
- za miesiąc listopad 2010 roku, w kwocie co najmniej 234.017 zł,
- za miesiąc grudzień 2010 roku, w kwocie co najmniej 291.431 zł,
- za miesiąc styczeń 2011 roku w kwocie co najmniej 515.849 zł,

co doprowadziło do narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług na łączną kwotę co najmniej 1.169.350 zł, co stanowi kwotę dużej wartości, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks, a w odniesieniu do P. P. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks.

Nadto P.C., R. Ż. i P. P. zostali oskarżeni o to, że:

XXI. w okresie lutego i marca 2011 roku w O., C. i w innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą, przy czym P. P. będąc właścicielem Firmy Handlowo-Usługowej (...) i na mocy przepisów Ordynacji podatkowej będąc osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P. C. i R. Ż. wiedzieli, uchylili się od opodatkowania przez niezłożenie w ustawowym terminie, tj. do dnia 26 marca 2011 roku, deklaracji VAT-7 dla celu podatku od towarów i usług za miesiąc luty 2011 roku, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług za miesiąc luty 2011 roku na kwotę co

najmniej 532.112 złotych, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks, a w odniesieniu do P. P. o przestępstwo skarbowe z art. 54§1 kks w zw. z art. 6§2 kks.

Nadto P. P. został oskarżony o to, że:

XXII. w okresie od bliżej nieustalonego dnia października 2010 roku do bliżej nieustalonego dnia marca 2011 roku, w O. i w innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż., P.C. oraz z innymi nieustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem prowadzoną przez firmę Firma Handlowo-Uslugowa (...), a to:

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące od października 2010 roku do stycznia 2011 roku w kwocie co najmniej 1.169.350 złote wskutek podania nieprawdy w deklaracjach VAT-7 złożonych za miesiące października 2010 roku do stycznia 2011 roku w Urzędzie Skarbowym w B.

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiąc luty 2011 roku w kwocie 532.112 złotych wskutek uchylenia się od opodatkowania i niezłożenia w ustawowym terminie deklaracji VAT-7,

utrudniając tym samym stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz stwierdzenie ich miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku,

w ten sposób, że:

- zarejestrował działalność gospodarczą, przedmiotem której był obrót złomem, pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa (...),

- sprzedawał w ramach tej firmy złom pozyskiwany z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego faktycznym nabyciu,

- przyjmował na dwa rachunki bankowe swojej firmy, prowadzone przez (...) S.A. oraz (...) Bank (...), środki płatnicze pochodzące od firm: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. w łącznej kwocie co najmniej 6.000.000 zł, które to środki wypłacał w gotówce, częściowo po uprzednim przelewie na swój prywatny rachunek w tym samym banku, jak również otrzymywał od tych firm za sprzedany złom płatności w gotówce, a następnie przekazywał wszystkie te pieniądze innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym część tych środków - w wysokości 1.701.462 złotych - pochodziła z opisanych powyżej przestępstw skarbowych,

- w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zaniechał dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za sprzedany złom, tj. o przestępstwo z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk.

Nadto P.C. i R. Ż. zostali oskarżeni o to, że:

XXIII. w okresie lutego i marca 2011 roku w C. i w innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą, oraz z A. A., co do którego postępowanie karne o ten czyn zostało prawomocnie zakończone, a który był właścicielem Firmy Handlowo-Uslugowej (...), i który na mocy przepisów Ordynacji podatkowej był osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P. C. i R. Ż. wiedzieli, podali nieprawdę, wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 77, poz. 1054 ze zm.), w złożonej w Urzędzie Skarbowym w Z. deklaracji od podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc luty 2011 roku narażając na uszczuplenie podatek od towarów i usług na kwotę 452.302,00 złote poprzez dokonanie obniżenia podatku należnego o podatek naliczony pomimo nieposiadania faktur zakupu, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks,

XXIV. w okresie marca i kwietnia 2011 roku w C. i w innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą, oraz z A. A., co do którego postępowanie karne o ten czyn zostało prawomocnie zakończone, a który był właścicielem Firmy Handlowo-Uslugowej (...), i który na mocy przepisów Ordynacji podatkowej był osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności P.C. i R. Ż. wiedzieli, uchylili się od opodatkowania przez niezłożenie w ustawowym terminie, tj. do dnia 26 kwietnia 2011 roku, deklaracji VAT-7 dla celu podatku od towarów i usług za miesiąc marzec 2011 roku, przez co narazili na uszczuplenie podatek od towarów i usług za miesiąc marzec 2011 roku na kwotę 644.489 złotych, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks.

Nadto A. A. został oskarżony o to, że:

XXV. w okresie od bliżej nieustalonego dnia lutego 2011 roku do bliżej nieustalonego dnia kwietnia 2011 roku w C., T., O., O. i w innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż., P.C. oraz z innymi nieustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem prowadzoną przez firmę (...), a to:

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiąc luty 2011 roku w kwocie co najmniej 452.302 złote wskutek podania nieprawdy w deklaracji VAT-7 złożonej za miesiąc luty 2011 roku w Urzędzie Skarbowym w Z.

- z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiąc marzec 2011 roku w kwocie 644.489 złotych wskutek uchylecia się od opodatkowania i niezłożenia w ustawowym terminie deklaracji VAT-7,

utrudniając tym samym stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz stwierdzenie ich miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku,

w ten sposób, że:

- zarejestrował działalność gospodarczą, przedmiotem której był obrót złomem, pod nazwą (...),

- sprzedawał w ramach tej firmy złom pozyskiwany z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego faktycznym nabyciu,

- przyjmował na rachunek bankowy swojej firmy, prowadzony przez Bank (...) SA, środki płatnicze pochodzące od firm: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., w łącznej kwocie co najmniej 6.000.000 zł, które to środki wypłacał w gotówce, częściowo po uprzednim przelewie na swój prywatny rachunek w tym samym banku, jak również otrzymywał od tych firma za sprzedany złom płatności w gotówce, a następnie przekazywał wszystkie te pieniądze innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym część tych środków - w wysokości 1.096.791 złotych - pochodziła z opisanych powyżej przestępstw skarbowych,

- w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zaniechał dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za sprzedany złom, tj. o przestępstwo z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk.

Nadto P. C. i R. Ż. zostali oskarżeni o to, że:

XXVI. w okresie od lutego i marca 2011 roku w C. i w innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z D. J., co do którego postępowanie karne o ten czyn zostało prawomocnie zakończone, a który był właścicielem Firmy Handlowo-Uslugowej (...), i który na mocy przepisów Ordynacji podatkowej był osobą odpowiedzialną za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, o której to okoliczności

P. C. i R. Ż. wiedzieli, podali nieprawdę, wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 77, poz. 1054 ze zm.), w złożonej w Urzędzie Skarbowym w M. deklaracji od podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiąc marzec 2011 roku narażając na uszczuplenie podatek od towarów i usług na kwotę 112.670,00 złote, stanowiącą kwotę małej wartości, poprzez dokonanie obniżenia podatku należnego o podatek naliczony pomimo nieposiadania faktur zakupu, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§2 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks.

Nadto D. J. został oskarżony o to, że:

XXVII. w okresie od bliżej nieustalonego dnia lutego 2011 roku do bliżej nieustalonego dnia kwietnia 2011 roku w M., T. i w innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ż., P.C. oraz z innymi nieustalonymi osobami, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstwa skarbowego związanego z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem prowadzoną przez firmę (...) a to:

- z uszczuplenia w podatku od towarów i usług za miesiąc marzec 2011 roku w kwocie co najmniej 112.670,00 złotych wskutek podania nieprawdy w deklaracji VAT-7 złożonej za miesiąc marzec 2011 roku w Urzędzie Skarbowym w M.,

utrudniając tym samym stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz stwierdzenie ich miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku,

w ten sposób, że:

- zarejestrował działalność gospodarczą, przedmiotem której był obrót złomem, pod nazwą (...),

- sprzedawał w ramach tej firmy złom pozyskiwany z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego faktycznym nabyciu,

- przyjmował na rachunek bankowy swojej firmy, prowadzony przez Bank (...) SA, środki płatnicze pochodzące od firm: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) w łącznej kwocie co najmniej 5.000.000 zł, które to środki wypłacał w gotówce, częściowo po uprzednim przelewie na swój prywatny rachunek w tym samym banku, jak również otrzymywał od tych firm za sprzedany złom płatności w gotówce, a następnie przekazywał wszystkie te pieniądze innym ustalonym i nieustalonym osobom, przy czym część tych środków - w wysokości 112.670,00 złotych - pochodziła z opisanego powyżej przestępstwa skarbowego,

- w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zaniechał dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za sprzedany złom, tj. o przestępstwo z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk.

Nadto P.C. i R. Ż. zostali oskarżeni o to, że:

XXVIII. w okresie od bliżej nieustalonego dnia czerwca 2008 roku do bliżej nieustalonego dnia kwietnia 2011 roku w C. i w innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z M. S. (1), M. K., R. Z., A. R., D. W., H. P., P. P., D. J., A. A., oraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjęli czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy pochodzących z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem, polegających na narażeniu na uszczuplenie podatku od towarów i usług, poprzez podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych przez firmy:

(...), w związku z podaniem nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych w Urzędzie Skarbowym w C. za miesiące od września 2008 roku do listopada 2009 roku oraz od stycznia do lutego 2010 roku, w kwocie co najmniej 1.486.339 zł, a nadto w kwocie co najmniej 340.631 złotych w związku z narażeniem na uszczuplenie podatku od towarów i usług za

miesiące grudzień 2009 roku oraz marzec i kwiecień 2010 roku wskutek uchylenia się od opodatkowania i niezłożenia w ustawowym terminie deklaracji VAT-7 przez tą firmę,

(...), w związku z podaniem nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych w Urzędzie Skarbowym w C. za miesiące od czerwca 2008 roku do listopada 2008 roku oraz od kwietnia 2009 roku do grudnia 2009 roku, w kwocie co najmniej 1.150.218 zł, a nadto w kwocie co najmniej 160.921 złotych w związku z narażeniem na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące styczeń i luty 2010 roku wskutek uchylenia się od opodatkowania i niezłożenia w ustawowym terminie deklaracji VAT-7 przez tą firmę,

(...), w związku z podaniem nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych w Urzędzie Skarbowym w S. za miesiące od sierpnia 2009 roku do lutego 2010 roku,, w kwocie co najmniej 1.303.641 zł,

(...), w związku z podaniem nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych w Urzędzie Skarbowym w O. za miesiące od marca 2010 roku do lipca 2010 roku, w kwocie co najmniej 1.110.533 zł,

(...), w związku z podaniem nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych w Urzędzie Skarbowym w O. za miesiące od kwietnia 2010 roku do listopada 2010 roku, w kwocie co najmniej 2.205.212 zł, a nadto w kwocie co najmniej 308.353 złotych w związku z narażeniem na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiąc grudzień 2010 roku wskutek uchylenia się od opodatkowania i niezłożenia w ustawowym terminie deklaracji VAT-7 przez tą firmę,

(...), w związku z podaniem nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych w Drugim Urzędzie Skarbowym w K. za miesiące od czerwca 2010 roku do grudnia 2010 roku, w kwocie co najmniej 410.780 zł,

(...), w związku z podaniem nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych w Urzędzie Skarbowym w D. za miesiące od sierpnia 2010 roku do grudnia 2010 roku, w kwocie co najmniej 1.892.781 zł,

(...), w związku z podaniem nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych w Urzędzie Skarbowym w B. za miesiące od października 2010 roku do stycznia 2011 roku, w kwocie co najmniej 1.169.350 zł, a nadto z narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiąc luty 2011 roku w kwocie 532.112 złotych wskutek uchylenia się od opodatkowania i niezłożenia w ustawowym terminie deklaracji VAT-7 przez tą firmę,

(...), w związku z podaniem nieprawdy w deklaracji VAT-7 złożonej w Urzędzie Skarbowym w Z. za miesiąc luty 2011 roku, w kwocie co najmniej 452.302 złote, a nadto z narażenia na uszczuplenia podatku od towarów i usług za miesiąc marzec 2011 roku w kwocie 644.489 złotych wskutek uchylenia się od opodatkowania i niezłożenia w ustawowym terminie deklaracji VAT-7 przez tą firmę,

(...), w związku z podaniem nieprawdy w deklaracji VAT-7 złożonej w Urzędzie Skarbowym w M. za miesiąc marzec 2011 roku, w kwocie co najmniej 112.670 złotych,

przy czym łączna kwota narażonego na uszczuplenie podatku od towarów i usług wyniosła co najmniej 13.280.332 złote,

utrudniając tym samym stwierdzenie przestępnego pochodzenia tych pieniędzy oraz stwierdzenie ich miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku,

w ten sposób, że:

- spowodowali zarejestrowanie wskazanych powyżej firm i w ich ramach sprzedawali złom pozyskiwany z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek dokumentacji świadczącej o jego faktycznym nabyciu,

- przyjmowali na rachunki bankowe tych firm środki płatnicze pochodzące od firm, do których złom ten był sprzedawany, które to środki wypłacane były w gotówce przez właścicieli tych firm, częściowo po uprzednim przelewie na ich prywatne rachunki w tym samym banku, jak również przyjmowali za sprzedany złom płatności w gotówce, a następnie dysponowali tymi pieniędzmi, w tym przekazywali je innym nieustalonym osobom, zlecali kolejne zakupy

złomu z pominięciem wytworzenia jakiegokolwiek formalnej dokumentacji świadczącej o jego rzeczywistym nabyciu i faktycznym sprzedawcy, lub przeznaczali je na inne cele, przy jednoczesnym zaniechaniu przez wskazane powyżej firmy dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za sprzedany złom,

a z popełniania tego przestępstwa uczynili sobie źródło stałego dochodu, tj. o przestępstwo z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk.

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt XVI K 117/15 Sąd Okręgowy w Katowicach:

- w punkcie 1 - oskarżonego P.C. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu a opisanych wyżej w punktach I, V, VIII, X, XII, XIX i XX czynów z których każdy wyczerpuje znamiona przestępstw skarbowych z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k. w zw. z art. 6§2 k.k.s. z tym ustaleniem, iż oskarżony przestępstwa te popełnił zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny a odstępy pomiędzy tymi przestępstwami nie są długie i za to na podstawie art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 38§2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37§4 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył oskarżonemu za powyższe przestępstwa jedną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

- w punkcie 2 - na podstawie art. 22§1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 34§2 k.k.s. orzekł w stosunku do oskarżonego P.C. środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu złomem na okres 4 (czterech) lat;

- w punkcie 3 - oskarżonego P.C. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu a opisanych wyżej w punktach XVI i XXIII czynów, z których każdy wyczerpuje znamiona przestępstw skarbowych z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k. w zw. z art. 6§2 k.k.s. z tym ustaleniem, iż oskarżony przestępstwa te popełnił zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, a odstępy pomiędzy tymi przestępstwami nie są długie i za to na podstawie art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37§4 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył oskarżonemu za powyższe przestępstwa jedną karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 4 - oskarżonego P.C. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu a opisanych wyżej w punktach XIII, XXI i XXIV czynów, z których każdy wyczerpuje znamiona przestępstw skarbowych z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. z tym ustaleniem, iż oskarżony przestępstwa te popełnił zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, a odstępy pomiędzy tymi przestępstwami nie są długie i za to na podstawie art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37§4 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył oskarżonemu za powyższe przestępstwa jedną karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 5 - oskarżonego P.C. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu a opisanych wyżej w punktach II, III i VI czynów, z których każdy wyczerpuje znamiona przestępstw skarbowych z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k. w zw. z art. 6§2 k.k.s. z tym ustaleniem, iż oskarżony przestępstwa te popełnił zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, a odstępy pomiędzy tymi przestępstwami nie są długie i za to na podstawie art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37§4 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył oskarżonemu za powyższe przestępstwa jedną karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 6 - oskarżonego P.C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu, a opisanego wyżej w punkcie XXVI czynu czym wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56§2 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 56§2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

- w punkcie 7 - oskarżonego P.C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu, a opisanego wyżej w punkcie XXVIII czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 k.k. wymierzył mu karę grzywny w ilości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych,

- w punkcie 8 - na podstawie art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85§1 k.k. w miejsce wyżej orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny wymierzył oskarżonemu P.C. karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

- w punkcie 9 - na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu P. C. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 31 lipca 2014 roku;

- w punkcie 10 - oskarżoną I. C. uznał za winną popełnienia zarzucanych jej a opisanych wyżej w punktach I, VIII, X, XII, XIX i XX czynów, z których każdy wyczerpuje znamiona przestępstw skarbowych z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k. w zw. z art. 6§2 k.k.s. z tym ustaleniem, iż oskarżona przestępstwa te popełniła zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny a odstępy pomiędzy tymi przestępstwami nie są długie i za to na podstawie art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 38§2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37§4 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył oskarżonej za powyższe przestępstwa jedną karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 11 - oskarżoną I. C. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej a opisanego wyżej w punkcie V czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 56§1 k.k.s. wymierzył jej karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 12 - na mocy art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85§1 k.k. w miejsce wyżej orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzył oskarżonej I. C. karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 13 - na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 1k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił w stosunku do oskarżonej I. C. na okres próby w rozmiarze 3 (trzech) lat;

- w punkcie 14 - oskarżonego R. Ź. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu a opisanych wyżej w punktach I, V, VIII, X, XII, XIX i XX czynów z których każdy wyczerpuje znamiona przestępstw skarbowych z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k. w zw. z art. 6§2 k.k.s. z tym ustaleniem, iż oskarżony przestępstwa te popełnił zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny a odstępy pomiędzy tymi przestępstwami nie są długie i za to na podstawie art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 38§2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37§4 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył oskarżonemu za powyższe przestępstwa jedną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

- w punkcie 15 - na podstawie art. 22§1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 34§2 k.k.s. orzekł w stosunku do oskarżonego R. Ź. środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu złomem na okres 4 (czterech) lat;

- w punkcie 16 - oskarżonego R. Ź. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu a opisanych wyżej w punktach XIII, XXI i XXIV czynów z których każdy wyczerpuje znamiona przestępstw skarbowych z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. z tym ustaleniem, iż oskarżony przestępstwa te popełnił zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny a odstępy pomiędzy tymi przestępstwami nie są długie i za to na podstawie art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37§4 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył oskarżonemu za powyższe przestępstwa jedną karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 17 - oskarżonego R. Ź. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu a opisanych wyżej w punktach II, III i VI czynów z których każdy wyczerpuje znamiona przestępstw skarbowych z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k. w zw. z art. 6§2 k.k.s. z tym ustaleniem, iż oskarżony przestępstwa te popełnił zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny a odstępy pomiędzy tymi przestępstwami nie są długie i za to na podstawie art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37§4 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył oskarżonemu za powyższe przestępstwa jedną karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 18 - oskarżonego R. Ż. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XXVI czynu czym wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56§2 k.k.s. w zw. z art. 21§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 56§2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

- w punkcie 19 - oskarżonego R. Ż. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu na opisanego wyżej w punkcie XXVIII czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 k.k. wymierzył mu karę grzywny w ilości 150 (stu) pięćdziesięciu stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych,

- w punkcie 20 - na podstawie art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85§1 k.k. w miejsce wyżej orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny wymierzył oskarżonemu R. Ż. karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

- w punkcie 21 - na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu R. Ż. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 22 września 2014 roku;

- w punkcie 22 - oskarżonego M. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie I czynu czym wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 3 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 23 - na podstawie art. 22§1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 34§2 k.k.s. orzekł w stosunku do oskarżonego M. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu złomem na okres 3 (trzech) lat;

- w punkcie 24 - oskarżonego M. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu a opisanych wyżej w punktach II i III czynów z których każdy wyczerpuje znamiona przestępstw skarbowych z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. w zw. z art. 6§2 k.k.s. z tym ustaleniem, iż oskarżony przestępstwa te popełnił zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny a odstępy pomiędzy tymi przestępstwami nie są długie i za to na podstawie art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 37§4 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył oskarżonemu za powyższe przestępstwa jedną karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 25 - oskarżonego M. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie IV czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

- w punkcie 26 - na podstawie art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85§1 k.k. w miejsce wyżej orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu M. K. karę łączną 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

- w punkcie 27 - oskarżonego R. Z. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie V czynu czym wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 3 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 28 - na podstawie art. 22§1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 34§2 k.k.s. przestępstwa wskazanego w punkcie dwudziestym drugim wyroku orzekł w stosunku do oskarżonego R. Z. środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu złomem na okres 3 (trzech) lat;

- w punkcie 29 - oskarżonego R. Z. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie VI czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 54§2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 80 (osiemdziesięciu) złotych;
- w punkcie 30 - oskarżonego R. Z. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie VII czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 31 - na podstawie art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85§1 k.k. w miejsce wyżej orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wymierzył oskarżonemu R. Z. karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 32 - oskarżonego M. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie VIII czynu czym wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 38§2 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 33 - na podstawie art. 22§1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 34§2 k.k.s. orzekł w stosunku do oskarżonego M. S. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu złomem na okres 3 (trzech) lat;
- w punkcie 34 - oskarżonego M. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie IX czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 35 - na podstawie art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85§1 k.k. w miejsce wyżej orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu M. S. (1) karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 36 - na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu M. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 22 września 2014 roku;
- w punkcie 37 - oskarżonego A. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XI czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 38 - na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu A. R. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 22 września 2014 roku;
- w punkcie 39 - oskarżonego D. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XVI czynu czym wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 9§3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56§1 k.k.s. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 40 - na podstawie art. 22§1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 34§2 k.k.s. orzekł w stosunku do oskarżonego D. W. środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu złomem na okres 3 (trzech) lat;
- w punkcie 41 - oskarżonego D. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XVII czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 42 - oskarżonego D. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XVIII czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. 273 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 43 - na podstawie art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85§1 k.k. w miejsce wyżej orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu D. W. karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 44 - na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu D. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 kwietnia 2011 roku do dnia 15 czerwca 2011 roku;
- w punkcie 45 - oskarżonego H. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XIV czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 46 - oskarżonego H. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XV czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 271§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 271§3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- w punkcie 47 - na podstawie art. 85§1 k.k. i art. 86§1 k.k. w miejsce wyżej orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu H. P. karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 48 - na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu H. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 czerwca 2011 roku do dnia 14 czerwca 2011 roku;
- w punkcie 49 - oskarżonego P. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XX czynu czym wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 3 k.k.s. stosując nadzwyczajne obostrzenie kary wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 50 - na podstawie art. 22§1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 34§2 k.k.s. w związku z popełnieniem przestępstwa wskazanego w punkcie czterdziestym czwartym wyroku orzekł w stosunku do oskarżonego P. P. środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu złodem na okres 3 (trzech) lat;
- w punkcie 51 - oskarżonego P. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XXI czynu czym wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 54§1 k.k.s. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 52 - oskarżonego P. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XXII czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 53 - na podstawie art. 39§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. i art. 85§1 k.k. w miejsce wyżej orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu P.P. karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w punkcie 54 - na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu P.P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 czerwca 2011 roku do dnia 14 czerwca 2011 roku;
- w punkcie 55 - oskarżonego A.A. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XXV czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

- w punkcie 56 - na podstawie art. 69§1 i §2 k.k., art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu sprzed 01 lipca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby w rozmiarze 5 (pięciu) lat;

- w punkcie 57 - oskarżonego D. J. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu a opisanego wyżej w punkcie XXVII czynu czym wyczerpał znamiona występku z art. z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 299§5 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

- w punkcie 58 - na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił w stosunku do oskarżonego D. J. na okres próby w rozmiarze 3 (trzech) lat;

- w punkcie 59 - na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na adwokat A. K. kwotę 4.428 zł. (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu R. Z. z urzędu;

- w punkcie 60 - na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na adwokat M. P. kwotę 4.728 zł. (cztery tysiące siedemset dwadzieścia osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu M. K. z urzędu;

- w punkcie 61 - na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwolnił oskarżonych z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli prokurator oraz obrońcy oskarżonych H. P., P. P., R. Z., R. Ż., M. S. (1), A. R., P. C., I. C. i D. W..

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Krakowie zaskarżył wyrok sądu I instancji w części, na niekorzyść oskarżonych:

1. P.C.w zakresie orzeczenia co do winy, w odniesieniu do przypisanych mu czynów w punktach 1 i 7 wyroku,
2. I. C. w zakresie orzeczenia co do winy, w odniesieniu do przypisanego jej czynu w pkt 10 wyroku,
3. R. Ż. w zakresie orzeczenia co do winy, w odniesieniu do przypisanych mu czynów w punktach 14 i 19 wyroku, a nadto w odniesieniu do czynów zarzuconych mu w punkcie XVI i XXIII aktu oskarżenia, co do których w wyroku nie zapadło rozstrzygnięcie,
4. M. K. w zakresie orzeczenia co do winy, w odniesieniu do przypisanych mu czynów w punkcie 22 i 25 wyroku,
5. R. Z. w zakresie orzeczenia co do winy, w odniesieniu do przypisanych mu czynów w punktach 27 i 30 wyroku,
6. M. S. (1) w zakresie orzeczenia co do winy, w odniesieniu do przypisanego mu czynu w punkcie 32 wyroku,
7. P. P. w zakresie orzeczenia co do winy, w odniesieniu do przypisanego mu czynu w punkcie 49 wyroku

oraz zarzucił:

I. obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 37§1 pkt 1 kks poprzez jego niezastosowanie, wyrażające się w braku powołania tego przepisu w kwalifikacji prawnej w odniesieniu do czynów przypisanych zaskarżonym wyrokiem oskarżonym:

- a) P.C. w punkcie 1,
- b) I. C. w punkcie 10,
- c) R. Ż. w punkcie 14,

- d) M. K. w punkcie 22,
- e) R. Z. w punkcie 27,
- f) M. S. (1) w punkcie 32
- g) P. P. w punkcie 49,

a także w braku powołania tego przepisu w podstawie wymiaru kary co do oskarżonych wskazanych w podpunktach d)-g), pomimo poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych, że oskarżeni swoim zachowaniem narazili na uszczuplenie należność publicznoprawną w postaci podatku od towarów i usług dużej wartości oraz, że z tego względu zachodzą wobec nich podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia kary,

II. obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 38§2 kks poprzez jego niezastosowanie w prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, i dokonanie nadzwyczajnego obostrzenia kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu M. K. za czyn przypisany mu w punkcie 22 wyroku na podstawie art. 38§1 pkt 3 kks, podczas gdy kwota narażonego na uszczuplenie tym czynem podatku od towarów i usług była wielkiej wartości, a zatem podstawą dla nadzwyczajnego obostrzenia kary w tym wypadku winien być przepis art. 38§2 kks,

III. obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 65§1 kk, poprzez jego niezastosowanie, wyrażające się w braku powołania tego przepisu w kwalifikacji prawnej oraz w podstawie wymiaru kary w odniesieniu do czynów przypisanych zaskarżonym wyrokiem oskarżonym:

- a) P.C. w punkcie 7,
- b) R. Ż. w punkcie 19,
- c) M. K. w punkcie 25,
- d) R. Z. w punkcie 30,

stanowiących przestępstwa z art. 299§5 kk w zw. z art. 299§1 kk w zw. z art. 12 kk, pomimo prawidłowego ustalenia przez Sąd, że oskarżeni ci z popełnienia przestępstwa uczynili sobie stałe źródło dochodu i odzwierciedlenia tej okoliczności w opisie czynów im przypisanych,

IV. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 413§1 punkt 5) kpk, poprzez nie zawarcie w wyroku rozstrzygnięcia w odniesieniu do czynów zarzucanych R. Ż. w punktach XVI i XXIII aktu oskarżenia,

rażącą niewspółmierność kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonych: P. C. za czyn przypisany mu w pkt 7 wyroku i R. Ż. za czyn przypisany mu w pkt 19 wyroku, tj. za występki z art. 299§5 kk w zw. z art. 299§1 kk w zw. z art. 12 kk, zamiast wymierzenia im za te czyny kary po 3 lata pozbawienia wolności, przez niedoceniecie prawidłowo ustalonych w sprawie licznych i istotnych okoliczności obciążających, a to: wysokiego poziomu zorganizowania przestępstwa, roli oskarżonych w przypisanym im czynie, gdyż byli oni organizatorami tego procederu, osobami nakłaniającymi pozostałych sprawców do udziału w tym czynie oraz nadzorującymi pozostałych sprawców, znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu, przejawiającego się m. in. w działaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, rozmiarze środków finansowych podlegających czynnościom sprawczym w ramach przypisanego im przestępstwa (kwota przekraczająca 13 milionów złotych), zaplanowania zacierania i zniszczenia śladów przestępstwa poprzez pozbywanie się dokumentacji firm złomowych zarejestrowanych na potrzeby przestępstwa, a w odniesieniu do R. Ż. nadto jego uprzedniej karalności, zaś w odniesieniu do P. C. jego warunków i właściwości osobistych, a zwłaszcza tego, że jest on osobą od wielu lat prowadzącą działalność gospodarczą co ma istotne znaczenie dla oceny stopnia jego winy, przy jednoczesnym przecenieniu okoliczności łagodzącej w odniesieniu do P. C. w postaci jego dotychczasowej niekaralności, co ostatecznie doprowadziło do orzeczenia tym oskarżonym kary nieadekwatnej w stosunku do

wysokiego stopnia ich winy i wyjątkowo znacznego stopnia społecznej szkodliwości tego czynu, która to kara nie stanowi dla nich dostatecznej dolegliwości, przez co nie spełnia swej funkcji w zakresie prewencji indywidualnej oraz pozbawiona jest waloru społecznego oddziaływania.

Stawiając te zarzuty prokurator wniósł o:

I. uchylene zaskarżonego orzeczenia w części, w jakiej brak było rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzucanych R. Ż. czynów opisanych w punktach XVI i XXIII aktu oskarżenia, i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania,

II. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez:

1) uzupełnienie kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym zaskarżonym wyrokiem:

- a) P.C. w punkcie 1,
- b) I. C. w punkcie 10,
- c) R. Ż. w punkcie 14,
- d) M. K. w punkcie 22,
- e) R. Z. w punkcie 27,
- f) M. S. (1) w punkcie 32
- g) P. P. w punkcie 49,

oraz podstawy wymiaru kary za te czyny - w odniesieniu do oskarżonych M. K., R. Z., M. S. (1) i P. P. - o art. 37§1 pkt 1 kks,

2) powołanie, w odniesieniu do przypisanego oskarżonemu M. K. przestępstwa skarbowego w punkcie 22 wyroku, jako podstawy nadzwyczajnego obostrzenia kary art. 38§2 kks w miejsce zastosowanego przez Sąd I instancji art. 38§1 pkt 3 kks,

3) uzupełnienie kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym zaskarżonym wyrokiem:

- a) P.C. w punkcie 7,
- b) R. Ż. w punkcie 19,
- c) M. K. w punkcie 25,
- d) R. Z. w punkcie 30,

oraz podstawy wymiaru kary za te czyny o art. 65§1 kk

4) orzeczenie wobec P. C. za czyn przypisany mu w punkcie 7 wyroku kary 3 lat pozbawienia wolności, oraz podwyższenie kary łącznej do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a wobec R. Ż. za czyn przypisany mu w punkcie 19 wyroku kary 3 lat pozbawienia wolności, oraz podwyższenie kary łącznej do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego P.C. zaskarżył wyrok sądu I instancji w części odnoszącej się do tego oskarżonego, a to w punkcie 1-8 i zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to:

a) art. 7 k.p.k., poprzez nieprawidłowe dokonanie przez Sąd dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, co skutkowało nieuzasadnionym oraz nielogicznym nadaniem waloru wiarygodności wyjaśnieniom M. K., jednocześnie odmawiając jej wyjaśnieniom pozostałych oskarżonych,

b) art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., polegające na niewskazaniu, z jakich powodów Sąd I instancji nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego P.C. w części dotyczącej podjętej przez niego pracy w charakterze kierowcy w firmach objętych aktem oskarżenia, a w konsekwencji brak oparcia zaskarżonego wyroku na całokształcie ujawnionych istotnych okoliczności sprawy,

c) art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., polegające na niewskazaniu, z jakich powodów Sąd I instancji przyjął, iż P. C. podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu złomem,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że oskarżony P. C. zrealizował znamiona zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów zabronionych, a to przestępstw skarbowych z art. 56§1 k.k.s. w zw. z art. 21 §2 k.k. w zw. z art. 6§2 k.k.s., 54§1 k.k.s. w zw. z art. 21 §2 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s., art. 54§2 k.k.s. w zw. z art. 21 §2 k.k. w zw. z art. 6§2 k.k.s. oraz występku z art. 299§5 k.k. w zw. z art. 299§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. gdy analiza zebranego w toku postępowania materiału dowodowego, a zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego P.C. oraz zeznań słuchanych w toku postępowania świadków prowadzi do wniosków odmiennych

Ponadto obrońca z ostrożności procesowej zarzucił:

3. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu P. C. kary łącznej 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych; wyrażającą się w niedostosowaniu jej do celów wychowawczych i zapobiegawczych, nieuwzględnieniu okoliczności sprawy i stopnia społecznej szkodliwości dokonanego czynu, a przede wszystkim braku uprzedniej karalności oskarżonego.

Stawiając te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P.C. ewentualnie - uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonej I. C. zaskarżył wyrok sądu I instancji w części odnoszącej się do tej oskarżonej, a to w punkcie 10-13 i zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to:

a) art. 5 par. 2 k.p.k. polegające na interpretowaniu niedających się usunąć wątpliwości wyłącznie na niekorzyść oskarżonej sprzecznie z zasadą in dubio pro reo, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie i prawidłowa jego ocena wskazywała, iż wątpliwości takie istnieją i że należy je rozstrzygnąć na korzyść oskarżonej I. C.,

b) art. 7 k.p.k. poprzez ukształtowanie swojego przekonania w sprawie na podstawie poszlak, niedanie wiary spójnym, niesprzecznym, niezmiennym oraz konsekwentnym wyjaśnieniom oskarżonej oraz jej małżonka i uzupełnianie luk dowodowych doświadczeniem życiowym z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, a także poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego i dowolne ustalenie, że oskarżona mimo braku kierunkowego wykształcenia lub chociażby doświadczenia w zakresie prowadzenia księgowości sama tworzyła deklaracje VAT,

c) art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., polegające na niewskazaniu, z jakich powodów Sąd I instancji nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej I. C. w szczególności co do braku świadomości doniosłości prawnej przepisanych przez nią dokumentów, a w konsekwencji brak oparcia zaskarżonego wyroku na całokształcie ujawnionych istotnych okoliczności sprawy,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że oskarżona I. C. zrealizowała znamiona zarzucanych jej aktem oskarżenia czynów zabronionych, podczas gdy analiza zebranego w toku postępowania materiału dowodowego, a zwłaszcza jej wyjaśnień oraz wyjaśnień oskarżonego P.C. oraz zeznań słuchanych w toku postępowania świadków prowadzi do wniosków odmiennych.

Stawiając te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej I. C., ewentualnie - uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego D. W. zaskarżył wyrok w całości i zarzucił obrazę przepisów postępowania karnego, co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, a w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych, a mianowicie:

1. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k., przez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, a w konsekwencji bezzasadne uznanie, iż oskarżony D. W. wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami-P. C. i R. Ż. - w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podjął czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia pieniędzy z korzyści uzyskanych z popełnienia przestępstw skarbowych związanych z działalnością gospodarczą, w sytuacji gdy analiza wyjaśnień oskarżonego D. W., jak również wyjaśnień pozostałych współoskarżonych oraz zeznań uczestników rzekomego inkryminowanego zdarzenia przemawia za stwierdzeniem, iż między powołanymi nie tylko nie występowało jakiegokolwiek porozumienie co do działania w wyżej opisany sposób i celu, ale przede wszystkim ich relacje trudno uznać, iż w ogóle miały nawet charakter towarzyski,

2. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., w zw. z art. 410 k.p.k., w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. i w zw. z art. 2 § 2 k.p.k., przez bezzasadną i nieznajdującą oparcia w materiale dowodowym odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego D. W. w zakresie, w jakim powołany twierdzi, iż jego oraz pozostałych oskarżonych nie łączyło jakiegokolwiek porozumienie co do sposobu i celu działania w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, w tym jako działającego pełnomocnika Firmy Handlowej (...), a w konsekwencji nieznajdujące oparcia w materiale dowodowym uznanie, iż podał nieprawdę wbrew przepisom ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 roku, Nr 77, poz. 1054 ze zm.) w składanych w imieniu Firmy w Drugim Urzędzie Skarbowym w K. deklaracji o podatku od towarów i usług VAT-7 za miesiące od czerwca 2010 roku do grudnia 2010 roku, nie posiadając przy tym żadnych faktur dokumentujących zakup towaru, w sytuacji gdy w aktach sprawy - w tym treści zarzutu numer 3 co do jego osoby, a numer XVIII sentencji wyroku- powołane zostały dokumenty księgowe obrazujące źródło faktycznego nabycia przez oskarżonego złomu, a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń faktycznych co do rzekomego udziału oskarżonego w inkryminowanym zdarzeniu,

3. art. 201 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k., poprzez poczynienie ustaleń faktycznych w zakresie w jakim wymagana była wiedza specjalna, to jest w przedmiocie finansów i rachunkowości bez przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, celem ustalenia- w oparciu o ujawniony w aktach sprawy przepływ środków pieniężnych- czy faktycznie w ramach zarzutu postawionemu oskarżonemu D. W. doszło do uszczuplenia podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 410 780, 00 złotych, w sytuacji gdy oskarżony stanowczo i kategorycznie zaprzeczył, iż w ramach prowadzonej działalności (...) doszło do jakichkolwiek nieprawidłowości, w konsekwencji których nastąpiło uszczuplenie należnego Skarbowi Państwa podatku,

4. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., przez bezzasadne i nieznajdujące oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym zaniechanie przesłuchania R. P., w sytuacji gdy z zalegającej w aktach sprawy opinii wynika, iż stan jego niezdolności do brania udziału w sprawie i złożenia zeznań winien zostać poddany ponownej analizie w czerwcu 2017 roku, a konsekwencji niewyjaśnienie istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczność, w sytuacji gdy wyjaśnienia R. P. są wewnątrznie sprzeczne oraz nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym;

5. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k., przez:

- ograniczenie rozważań w zakresie współsprawstwa oskarżonego wyłącznie do konstrukcji prawnej przedmiotowej formy zjawiskowej przestępstwa, przy jednoczesnym pominięciu odniesienia tejże konstrukcji do realiów sprawy, tj. niewskazanie w uzasadnieniu wyroku, jakie okoliczności przemawiają za przypisaniem oskarżonemu D. W. współsprawstwa w zarzucanych jego osobie przestępstwach;
- niewyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku znamiona „wspólnie i w porozumieniu” na czym miałyby polegać powiązania osoby oskarżonego D. W. z innymi współoskarżonymi, przy jednoczesnym skopiowaniu wszelkich okoliczności dotyczących osoby oskarżonego z uzasadnienia aktu oskarżenia, co w konsekwencji pozwala stwierdzić, iż w ramach przedmiotowego postępowania Sąd Okręgowy nie poczynił jakichkolwiek samodzielnych ustaleń faktycznych, których przedmiotem byłoby zachowanie oskarżonego D. W..

Stawiając te zarzuty obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego od czynów opisanych i przypisanych jego osobie przez Sąd Okręgowy w Katowicach Wydział XVI Kamy;

ewentualnie - uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Katowicach Wydział XVI Karny do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonych H. P. i P. P. zaskarżył wyrok w punktach 45-48 oraz w punktach 49-54 i zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku (art. 438 pkt 2 k.p.k.), w postaci:

- art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez wydanie w punkcie 49. i 51. wyroku orzeczenia o uznaniu P. P. za winnego popełnienia czynów opisanych w punkcie XX. i XXI. aktu oskarżenia oraz wymierzenie mu za to kary odpowiednio 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 8 miesięcy pozbawienia wolności, pomimo że P. P. już wcześniej został za te same czyny skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt II K 279/15, który uprawomocnił się dnia 8 grudnia 2015 r.;

- art. 2 § 2, art. 6, art. 7, art. 410 i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez zaniechanie wskazania, na podstawie jakich dowodów Sąd uznał, że H. P. dopuścił się czynu z art. 271 § 1 i 3 k.k., przypisanego mu w punkcie 46. wyroku, jak również poprzez poczynienie wzajemnie sprzecznych ustaleń faktycznych, tj. z jednej strony ustalenie, że wyjaśnienia oskarżonych, w tym H. P. , „w zakresie, w jakim podejrzani ci potwierdzają sprzedaż złomu przez ich firmy do kontrahentów oraz stwierdzają (za wyjątkiem M. S. (1), A. R., D. W.), że nabywali złom bez faktury” Sąd uznaje za w pełni wiarygodne a jednocześnie ustalenie, że „H. P. wystawił 47 (czterdzieści siedem) faktur VAT, w których poświadczyl nieprawdę co do sprzedaży złomu firmie Firma Handlowo-Uslugowa (...), przez co kontrola instancyjna wyroku jest znacząco utrudniona;

- art. 413 § 1 i 2 k.p.k. poprzez wymierzenie w punkcie 50. wyroku P. P. środka karnego „w związku z popełnieniem przestępstwa wskazanego w punkcie czterdziestym czwartym wyroku”, podczas gdy na mocy pkt. 44 wyroku zaliczono innemu oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności;

2. obrazę prawa materialnego w postaci art. 299 § 1 k.k. (art. 438 pkt 1 k.p.k.) poprzez uznanie, że środki pieniężne otrzymane tytułem zapłaty za rzeczywistą transakcję sprzedaży towaru w postaci złomu mogą stanowić „korzyść uzyskaną z popełnienia przestępstw skarbowych” określonych w art. 54 § 1 k.k.s. lub art. 56 § 1 k.k.s., oraz poprzez błędne uznanie, że czynności polegające na zarejestrowaniu działalności gospodarczej, sprzedawaniu złomu pozyskiwanego z pominięciem wytworzenia dokumentacji świadczącej o jego nabyciu, przyjmowaniu na rachunki bankowe środków płatniczych pochodzących od kontrahentów, wypłacaniu tych środków w gotówce, przekazywaniu tych pieniędzy innym osobom oraz zaniechaniu dokumentowania sposobu wydatkowania środków finansowych pozyskiwanych za sprzedany złomu, stanowią „czynności ukierunkowane na udaremnienie bądź znaczne, utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy”, a w konsekwencji błędne uznanie, że czyn popełniony przez H. P. i P. P. wypełnia znamiona przestępstwa z art. 299 § 1 k.k.;

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść (art. 438 pkt 3 k.p.k.) sprowadzający się do uznania, że transakcje sprzedaży złomu przez H. P. na rzecz firmy (...) stwierdzone fakturami opisanymi w punkcie XV. aktu oskarżenia w rzeczywistości nie miały miejsca, pomimo że ustalenie to nie odpowiada prawdzie ani nie znajduje oparcia w przeprowadzonych dowodach.

Z ostrożności procesowej obrońca zarzucił również wymierzenie H. P. oraz P. P. rażąco niewspółmiernie surowej kary bezwzględnego pozbawienia wolności na okres 1 roku i 8 miesięcy (art. 438 pkt 4 k.p.k.)

Ponadto na mocy art. 427 § 3 k.p.k. obrońca wniósł o zwrócenie się do Sądu Rejonowego w Będzinie o nadesłanie akt sprawy prowadzonej przeciwko P. P. pod sygn. akt II K 279/15 oraz o przeprowadzenie dowodu z treści wyroku tego Sądu z dnia 19 listopada 2015 r.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w punktach 49. i 51. i umorzenie postępowania w zakresie czynów zarzucanych P. P. w punktach XX. i XXI. aktu oskarżenia,
2. zmianę wyroku w punktach 45. i 46. poprzez uniewinnienie H. P. od czynów zarzucanych mu w punktach XIV. i XV. aktu oskarżenia,
3. zmianę wyroku w punkcie 52. poprzez uniewinnienie P. P. od czynu zarzucanego mu w punkcie XXII. aktu oskarżenia,
4. zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów związanych z ustanowieniem przez oskarżonych obrońcy z wyboru według norm prawem przepisanych

ewentualnie o:

5. uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, albo o zmianę wyroku w zakresie wymierzonej oskarżonemu kary poprzez zamianę kary bezwzględnego pozbawienia wolności na karę wolnościową lub karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, bądź o obniżenie wymiaru kary pozbawienia wolności do poziomu uprawniającego do odbywania jej w systemie dozoru elektronicznego w myśl art. 43 la § 1 pkt 1 k.k.w.

Obrońca oskarżonego R. Z. zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego w zakresie orzeczenia o karze oraz wniósł o dopuszczenie nowych dowodów z dokumentów, a to z:

- zaświadczenia lekarskiego Zakładu (...) w C. z 3.01.2016r.,
- orzeczenia o stopniu niepełnosprawności,
- dwóch kart informacyjnych leczenia szpitalnego Szpitala (...) w C.,
- zaświadczenia ZUS z 13.10.2017r.,
- zaświadczenia ZUS z 14.12.2017r.,
- pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chrzanowie z 30.10.2017r.

Obrońca zarzucił zaskarżonemu wyrokowi rażąco niewspółmierność wymierzonej kary pozbawienia wolności - kar jednostkowych oraz łącznej oraz kary grzywny oraz wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez istotne złagodzenie wymierzonych jednostkowych kar pozbawienia wolności i kary łącznej i jednoczesne zastosowanie warunkowego jej zawieszenia na podstawie przepisów względniejszych, obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 roku oraz o istotne złagodzenie orzeczonej kary grzywny.

Obrońca oskarżonych R. Ż., M. S. (1) oraz A. R. zaskarżył wyrok w punktach od 14 do 21, od 32 do 36 oraz w punktach 37 i 38 oraz zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia:

a) art. 2 § 2, art. 7 i art. 8 § 1 oraz art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez zaniechanie samodzielnej- oceny całości zebranego materiału dowodowego oraz wyłaniających się, kluczowych zagadnień faktycznych oraz prawnych i zastąpienie jej mechanicznym powieleniem obszernych fragmentów aktu oskarżenia oraz protokołów dokonanych w sprawie czynności procesowych, bezkrytycznie zaprezentowanych w treści uzasadnienia wyroku jako własne oceny i ustalenia Sądu, co skutkowało poczynieniem błędnych ustaleń faktycznych, dowolnym ustaleniem wysokości podatków narażonych na uszczuplenie, jak również niesłusznym zakwalifikowaniem działania oskarżonych jako prania pieniędzy;

b) art. 6, art. 410 oraz art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez:

- zaniechanie wskazania w uzasadnieniu wyroku dowodów, na których Sąd oparł się ustalając, że M. S. (3) „był alkoholikiem zupełnie nie znającym się na prowadzeniu działalności gospodarczej [...] i tak naprawdę jego poczynaniami kierował R. Ż.’ (s. 24 uzasadnienia wyroku);

- zaniechanie wskazania w uzasadnieniu wyroku na jakiej podstawie Sąd ustalił, że oskarżeni utrudnili stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków pieniężnych oraz stwierdzenie miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przypadku;

c) art. 2 § 2, art. 7, art. 366 § 1 i art. 410 k.p.k. poprzez nienależytą ocenę wyjaśnień R. Ż. i zeznań S. P., wynikającą z pominięcia istotnych fragmentów obu tych depozycji, oraz poprzez zaniechanie przeprowadzenia konfrontacji między R. Ż. a świadkiem S. P., przez co Sąd błędnie przyjął, że to R. Ż. uczestniczył w przestępczym procederze oraz był wytatuowanym mężczyzną płacącym czynsz za M. S. (3), o którym zeznawała świadek;

d) art. 2 § 2, art. 7 i art. 410 k.p.k. poprzez:

- nienależytą, sprzeczną z zasadami prowadzenia działalności gospodarczej i uzyskania statusu podatnika VAT czynnego oraz z regułami prawidłowego rozumowania i wskazaniem doświadczenia życiowego, ocenę dowodu z wyjaśnień M. S. (1);

- nienależytą ocenę wyjaśnień M. K., wynikającą z pominięcia okoliczności, w jakich wyjaśnienia te zostały złożone, ich ogólnikowości, a także warunków i właściwości tego oskarżonego,

- nienależytą ocenę wyjaśnień D. J. wynikającą z pominięcia istotnych ich fragmentów oraz zaniechania skonfrontowania treści tych wyjaśnień z wyjaśnieniami M. K.;

e) art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w związku z art. 113 § 1 k.k.s. oraz w związku z art. 44 § 2 k.k.s. i art. 70 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa poprzez przypisanie R. Ż. w punkcie 13 wyroku odpowiedzialności karnoskarbowej za przestępstwa skarbowe opisane w punktach I i V aktu oskarżenia, pomimo że nastąpiło przedawnienie ich karalności w związku z przedawnieniem zobowiązań podatkowych narażonych na uszczuplenie, których termin płatności przypadał na 2008 r.;

2. błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, które miały istotny wpływ na jego treść, polegające na uznaniu, że:

a. R. Ż. był współsprawcą czynów zakwalifikowanych jako przestępstwa skarbowe oraz pranie pieniędzy;

b. M. S. (1) był współsprawcą czynów zakwalifikowanych jako przestępstwa skarbowe oraz pranie pieniędzy,

c. działania A. R. zakwalifikowane jako pranie pieniędzy mogły utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków pieniężnych oraz stwierdzenie miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku

pomimo że takie ustalenia nie mają dostatecznych podstaw w zgromadzonym materiale dowodowym;

3. obrazę prawa materialnego w postaci art. 299 § 1 i 5 k.k. poprzez przypisanie oskarżonym występku określonego w tym przepisie, pomimo że ich działania opisane w ustaleniach faktycznych Sądu I instancji nie wypełniały jego znamion, ponieważ:

- przedmiotu czynności wykonawczych nie stanowiły walory majątkowe pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego;

- działania oskarżonych, uznane przez Sąd I instancji za prane pieniądze, sprowadzały się do podziału uzyskanych korzyści między współdziałające osoby i nie godziły w przedmiot ochrony tego przestępstwa, a w szczególności ich konsekwencją nie było udaremnienie bądź też znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia korzyści lub miejsca umieszczenia, ich wykrycia, zajęcia albo orzeczenia przepadku;

4. rażąco niewspółmierną surowość wymierzonej kary wynikającą w szczególności z nieuwzględnienia ścisłego związku podmiotowego i przedmiotowego między czynami zakwalifikowanymi jako przestępstwa skarbowe a czynami zakwalifikowanymi jako przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k., co doprowadziło do niezasadnego zaniechania zastosowania zasady absorpcji przy wymierzaniu kar łącznych.

Stawiając te zarzuty obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie R. Ż., M. S. (1) oraz A. R. od wszystkich zarzucanych im czynów,
2. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz R. Ż., M. S. (1) oraz A. R. wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy według norm przepisanych;

ewentualnie - uchylenie wyroku w zaskarżonej części i umorzenie postępowania w zakresie czynów narażających na uszczuplenie podatków należnych w 2008 r., a w pozostałym zakresie przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W przypadku nieuwzględnienia zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych, obraży prawa procesowego i prawa materialnego, obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie wymiaru kary poprzez obniżenie wymiaru kar jednostkowych za przypisane R. Ż. i M. S. (1) przestępstwa i przestępstwa skarbowe, wymierzenie tym oskarżonym kar łącznych w postaci kary pozbawienia wolności z warunkowym, zawieszeniem jej wykonania albo pozbawienia wolności na czas nie dłuższy niż 1 rok, a w przypadku oskarżonego A. R. - o wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania albo skrócenie okresu pozbawienia wolności do okresu nie dłuższego niż 1 rok.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacje tak obrońców, jak i prokuratora w zakresie w jakim artykułowały one zarzuty naruszenia przepisów postępowania mogących mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przy przedwczesności rozważań o charakterze materialno-prawnym (za wyjątkiem rozważań zaoferowanych w niezbędnym zakresie poniżej, dotyczących głównie zarzucanego oskarżonym występku tzw. prania pieniędzy), jak i dotyczących orzeczonych wobec oskarżonych kar, czy też zarzutów natury kosmetycznej zawartych w apelacji prokuratora dotyczących ukształtowania podstaw skazania i wymiaru kary, zasługiwały na uwzględnienie, co przemawiało za kasatoryjnym orzeczeniem w całości zawartym w wyroku sądu odwoławczego.

Zauważyć trzeba tu, że wprawdzie obrońca oskarżonego M. K. nie zaskarżyła wyroku skazującego jej mandanta, jednak apelacja wniesiona przez prokuratora, skutkowała także i w tym wypadku orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym,

jeśli przyjąć, że bez poprawnego rozstrzygnięcia co do istoty czynów zarzucanych, nie sposób racjonalnie odnieść się do zarzutów zawartych w apelacji prokuratora, a dotyczących chociażby prawidłowego zastosowania przepisów art. 65§1 kk, czy też art. 37§1 pkt 1 kks.

Jednocześnie też w odniesieniu do tego oskarżonego w pełni zastosowanie mają uwagi najsilniej wyeksponowane w apelacjach obrońców oskarżonych R. Ż., M. S. (1), A. R., D. W., czy też H. i P. P., stanowiące w ocenie sądu ad quem o potrzebie ponownego rozpoznania przedmiotowej sprawy w zaskarżonej części, bez wzruszania rozstrzygnięć już prawomocnych.

Powyższe uwagi dotyczą też apelacji obrońcy oskarżonego R. Z., która przedmiotowy wyrok zaskarżyła jedynie w części dotyczącej kary, postulując zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie kary o charakterze wolnościowym, jeśli zważyć, że prawidłowe rozstrzygnięcie w tym fragmencie możliwe stanie się dopiero po usunięciu wszystkich wątpliwości materialno-prawnych, dostrzeżonych przez sąd odwoławczy, a wymagających ponownie kompleksowego przeprowadzenia postępowania merytorycznego przez sąd I instancji z uwzględnieniem reguł staranności, rzetelności i samodzielności orzecznictwa.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że suma uchybień Sądu Okręgowego, mogących rzutować na prawidłowość zaskarżonego wyroku jest tak znacząca, że nie sposób było ich konwalidować na etapie odwoławczym, tym bardziej, że zasadniczo odnieść można je do czynów określonych w przepisie art. 299§1 i 5 kk, zarzucanych oskarżonym, które są znacząco bardziej społecznie szkodliwe od występków karno-skarbowych.

Zważyć jednocześnie trzeba, że zasadniczo - zdaniem sądu II instancji – brak byłoby powodów do podważenia odpowiedzialności oskarżonych za występkę karno-skarbowe z art. 54§1 kks, czy art. 56§1 kks przez pryzmat argumentów zaoferowanych w apelacjach obrońców (za wyjątkiem ewentualnie potrzeby rozważenia odpowiedzialności oskarżonej I. C. w innej postaci zjawiskowej tj. pomocnictwa), jednak brak należytych ustaleń w tym fragmencie i związanego z tym prawidłowego opisu czynów przypisanych, uniemożliwia podjęcie w ogóle rozważań co do zasadności przypisania oskarżonym odpowiedzialności za występek „prania pieniędzy”, co wymaga konwalidowania przy ponownym rozpoznaniu sprawy – oczywiście z zachowaniem zasady reformationis in peius oraz granic i tożsamości zarzucanych czynów.

Analizując akta sprawy niewątpliwie dostrzec należy uchybienia o tak kardynalnym charakterze jak bezwzględne przyczyny odwoławcze o jakich mowa w art. 439§1 pkt 8 kpk, zarzucane w apelacji obrońcy oskarżonego P. P. w odniesieniu do pkt 49 i 51 zaskarżonego wyroku w związku z niedostrzeżeniem przez Sąd Okręgowy, a tym samym naruszeniem w dacie orzekania, fundamentalnej reguły obowiązującej w obrocie prawnym, a to zasady res iudicata.

Powyższy zarzut na korzyść oskarżonego P. P. w toku rozprawy odwoławczej poparł prokurator.

Bezsporne w sprawie jest, że P. P. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 19 listopada 2015 r. sygn. akt II K 279/15 skazany został m.in. na karę 1 roku pozbawienia wolności (łącznie warunkowo zawieszoną na okres próby

2 lat) i 300 stawek dziennych grzywny po 60 zł każda za czyn z art. 56§1 kks w zw. z art. 6§2 kks, którego istota sprowadzała się do tego, że prowadząc samodzielną działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w C. w zakresie sprzedaży hurtowej odpadów złomu w okresie od listopada 2010 r. do lutego 2011 r. złożył w Urzędzie Skarbowym w B. nierzetelne deklaracje VAT – 7 dla podatku od towarów i usług za miesiące od października do grudnia 2010 r. oraz za styczeń i luty 2011 r. poprzez nieujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania za wyżej wymieniony okres, czym zaniżył wartość sprzedaży netto oraz zaniżył podatek należny o kwotę 1.173.165 zł.

Powyższe w całości – mimo częściowo odmiennego opisu czynu nie rzutującego na jego tożsamość – odpowiadało skazaniu za czyn z art. 56§1 kks w zw. z art. 6§1 kks zawartemu w zaskarżonym wyroku wydanym 21 czerwca 2017 r.

Jednocześnie zauważyć trzeba, że w pkt 51 zaskarżonego wyroku oskarżony H. P. został skazany za czyn z art. 54§1 kks w zw. z art. 6§2 kks, którego istota sprowadzała się do tego, że będąc właścicielem firmy (...) uchylił się od opodatkowania przez niezłożenie w wymaganym terminie do 26.03.2011 r. deklaracji VAT- 7 za miesiąc luty 2011 r., przez co naraził na uszczuplenie VAT za miesiąc luty 2011 r. na kwotę co najmniej 533.112 zł, co w nieco innym opisie stanowiło przecież przedmiot prawomocnego skazania opisanym wyżej wyrokiem Sądu Rejonowego w Będzinie wydanym w sprawie II K 279/15, które to orzeczenie w ramach jedności czynu, jako zjawiska historycznego, obejmuje całość rozstrzygnięcia w inkryminowanym miejscu i czasie.

Tym samym wobec niedopuszczalności ponownego orzeczenia w tym samym przedmiocie z powodu tego, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby jaką jest P. P. zostało wcześniej prawomocnie zakończone, a zatem wobec stwierdzenia, że w odniesieniu do pkt 49 i 51 zaskarżony wyrok obarczony jest bezwzględną przyczyną odwoławczą o jakiej mowa w art. 439§1 pkt 8 kpk, z oczywistych powodów wyrok w tym fragmencie wymagał uchylenia, a postępowanie karne umorzenia wraz z obciążeniem kosztami sądowymi Skarbu Państwa, czego konsekwencją było też uchylenie rozstrzygnięć o środku karnym i karze łącznej zawarte w pkt 50 i 53 tego wyroku.

Zgodzić należało się też z prokuratorem w zakresie w jakim wytknął Sądowi Okręgowemu uchybienie procesowe wynikające z naruszenia przepisu art. 413§1 pkt 5 kpk, obligujące sąd do zawarcia w wydawanym wyroku rozstrzygnięcia co do zarzutów objętych aktem oskarżenia.

Bez wątplenia zaskarżony wyrok nie zawierał takiego rozstrzygnięcia w odniesieniu do oskarżonego R. Ż. odnośnie czynów zarzucanych mu w pkt XVI i XXIII aktu oskarżenia.

Pierwszy z nich, jak wynika z opisu zarzutu, miał dotyczyć występku z art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk i art. 6§2 kks i być popełniony przez R. Ż. wspólnie i w porozumieniu z P. C. i D. W., przy czym dwaj ostatni za czyn ten zostali nieprawomocnie skazani zaskarżonym wyrokiem, odpowiednio w pkt 3 (P. C.) i pkt 39 (D. W.).

Drugi z zarzucanych czynów, jak wynika z opisu zarzutu zawartego w pkt XXIII aktu oskarżenia miał dotyczyć występku określonego w przepisie art. 56§1 kks w zw. z art. 21§2 kk w zw. z art. 6§2 kks w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej przez A. A. i być popełniony w warunkach współsprawstwa przez R. Ż. i P. C., przy czym ostatni z nich za czyn został nieprawomocnie skazany w pkt 3 zaskarżonego wyroku.

Powyższe jednoznacznie wskazuje na to, że mimo przyjęcia w części motywacyjnej, że oskarżony R. Ż. współdziałał z pozostałymi wymienionymi osobami w popełnieniu opisanych wyżej czynów, Sąd Okręgowy nie dostrzegł, że w odniesieniu do tego oskarżonego w wyroku nie zawarł rozstrzygnięcia.

Zwrócić uwagę należy na to, że w aktualnym stanie prawnym, zgodnie z przepisem art. 425§2 zd. 2 kpk, przedmiotem zaskarżenia może być brak rozstrzygnięcia.

W sytuacji, w której brak rozstrzygnięcia w wyroku merytorycznym dotyczy zaniechania osądu w przedmiocie zawinienia, mimo wyartykułowanego zarzutu w akcie oskarżenia, dochodzi do sytuacji, że w odniesieniu do oskarżonego konieczne staje się przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, co warunkuje uchylenie zaskarżonego wyroku w części nierozstrzygniętej i przekazanie sprawy w tym fragmencie sądowi I instancji do ponownego rozpoznania zgodnie z art. 437§2 zd. 2 kpk.

Mając powyższe w polu widzenia orzeczono, jak w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, przyznając rację prokuratorowi.

Podkreślić natomiast należy, że lektura pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, stanowiąca w znaczącej większości odzwierciedlenie i powtórzenie uzasadnienia aktu oskarżenia – czego w istocie nie może zmienić ocena

wyjaśnien oskarżonego M. K. z postępowania rozpoznawczego – tak w zakresie oceny dowodów i będących ich konsekwencją ustaleń faktycznych, czy też braku należytych ustaleń i wsparcia ich odpowiednimi dowodami, jak chociażby w przypadku czynów z art. 271§3 kk (H. P.), czy 273 kk (D. W.) i w następstwie tego powielenie za prokuratorem błędnej wykładni art. 299§1 kk, poprzez wprowadzenie do opisu czynów przypisanych oskarżonym okoliczności, których żadną miarą nie można łączyć z występkiem „prania pieniędzy”, a ewentualnie realizacją przestępstw skarbowych, jako bazowych dla ewentualnego uzyskania korzyści majątkowych, przemawiać może za brakiem samodzielności w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy, stanowczo rzutującej na treść zaskarżonego wyroku i podważającej staranność oraz rzetelność pracy sądu.

Wprawdzie na gruncie aktualnego stanu prawnego uzasadnienie wyroku, w świetle art. 455a kpk nie może stanowić podstawy rozstrzygnięcia kasatoryjnego, jednak wskazane wyżej uchybienie w niniejszej sprawie, sąd ad quem wiąże z naruszeniem przez Sąd Okręgowy fundamentalnych zasad procesu wyrażonych w art. 8§1 kpk i art. 7 kpk.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2.03.2005 r. IV KK 335/04 (OSNKW 2005 Nr 4 poz. 36) wskazał, że powtórzenie (powielenie) m.in. uzasadnienia aktu oskarżenia z reguły w sposób rażący narusza przepis art. 424§1 kpk.

Ten nurt poglądów nie jest kontrowersyjny w judykaturze.

W uzasadnieniu naprowadzonego wyżej wyroku Sąd Najwyższy stanowczo zwrócił uwagę na potrzebę samodzielnego wkładu intelektualnego sądu I instancji przy sporządzaniu własnego rozstrzygnięcia. Podniósł on, że powtórzenia m. in. uzasadnienia aktu oskarżenia w sposób rażący narusza nie tylko przepis art. 424§1 kpk, ale poprzez niego kardynalne zasady procesu wyrażone w art. 8§1 kpk i art. 7 kpk. Oceny tej nie mogą zmienić niewielkie modyfikacje stylistyczne, nie wnoszące niczego odmiennego do merytorycznej strony przedstawionego w uzasadnieniu toku rozumowania sądy, który legł u podstaw takiego, a nie innego rozstrzygnięcia sprawy.

Tym samym brak samodzielnego i swobodnego rozumowania sądu meriti zaprzecza istocie procesu. Ma to szczególne znaczenie w sytuacji, gdy przyjęte ustalenia faktyczne są niemalże kopią ustaleń dokonanych przez prokuratora, wraz z przetransponowaniem oceny dowodów dokonanej przez tą stronę procesową, co prowadzi do powtórzenia kardynalnego błędu mogącego mieć wpływ na problem odpowiedzialności karnej oskarżonych, a przynajmniej jej zakres.

Sąd Apelacyjny w Katowicach z kolei zwrócił uwagę na to (wyrok z 12.01.2017 sygn. akt II AKa 411/16 Biuletyn SAKa 2017 Nr 1 str. 13), że „wprawdzie obraza art. 424 kpk nie może być samodzielną przyczyną uchylenia wyroku, lecz może być podnoszona w związku z zarzutem obrazy innych przepisów postępowania, takich jak art. 7 kpk...”.

Z kolei Sąd Apelacyjny w Gdańsku nawiązując do naprowadzonej linii orzeczniczej podniósł, że „niedopuszczalne jest sporządzenie uzasadniania wyroku, w ten sposób, że w znakomitej większości zawiera powtórzenie stwierdzeń zaprezentowanych w uzasadnieniu aktu oskarżenia, prezentuje w sposób wierny chronologię zachowań w opisie, ujawnia tożsame błędy, które popełnił autor aktu oskarżenia, a co jest najgorsze zawiera też posłużenie się ocenami, które zaprezentował w uzasadnieniu aktu oskarżenia jej autor... co pozwala przyjąć ..., że w takiej sytuacji sąd nie zachował samodzielności jurysdykcji (por. wyrok z dnia 26.03.2014 r. II AKa 250/13 Legalis 1091694).

Przywołując powyższe judykaty i bacząc na treść uzasadnień pisemnych zaskarżonego wyroku oraz aktu oskarżenia poddać należy w wątpliwość samodzielność rozumowania sądu meriti w niniejszym postępowaniu.

Trafnie problem ten dostrzeżony został i rozwinięty w częściach motywacyjnych w apelacjach obrońców oskarżonych R. Ż., M. S. (1), A. R., czy też D. W..

Powyższe może mieć wpływ na przyjęcie odpowiedzialności karnej oskarżonych w zaskarżonym fragmencie, a co najmniej jej zakresu i dotyczy w szczególności czynów z art. 299§1 kk, art. 271§3 kk i art. 273 kk, co syntetycznie zostanie przedstawione poniżej.

1. W pierwszej kolejności podkreślić trzeba, że w świetle przyjętych ustaleń faktycznych – bez wdawania się tu w konkrety – oskarżeni prowadzili legalną, zarejestrowaną działalność, a zbywanie poszczególnych partii złomu dużym ich odbiorcom w datach wynikających z wystawianych faktur VAT miało rzeczywisty charakter, przy czym zasadniczo zapłata za obrót tymi produktami odbywała się w formie przelewu bankowego za wyjątkiem firmy (...). Nie ma zatem jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że opisane transakcje nie miały miejsca, dotyczyły tzw. firm słupów, a faktury VAT z tym związane wystawione zostały nierzetelnie.

2. Zauważyć natomiast należy, że Sąd Okręgowy aprobując bezrefleksyjnie za prokuratorem odpowiedzialność oskarżonych za występki oszustwa skarbowego określonego chociażby w art. 56§1 kks, konsekwentnie w opisach czynów przyjmował, że zachowanie oskarżonych w warunkach czynu ciągłego i współsprawstwa związane ze składaniem

w Urzędach Skarbowych deklaracji VAT – 7 wykazujących zawyżony podatek naliczony VAT do odliczenia w związku z brakiem faktur dokumentujących zakup towaru w postaci złomu uprawniających do naliczenia podatku do odliczenia, doprowadzili „do narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług” na wyrażoną łącznie i skonkretyzowaną kwotę.

3. Przyjęcie ustalenia, że zachowanie oskarżonych skutkowało „narażeniem” na uszczuplenie podatku (niezależnie od tego, że niekonsekwentnie co do chociażby oskarżonych Z., czy S. z uzasadnienia aktu oskarżenia wynika, że doszło do „uszczuplenia” należności podatkowej, a Sąd Okręgowy posłużył się konstrukcją „narażenia”) rodzi zasadnicze następstwa w zakresie przyjęcia odpowiedzialności za występki z art. 299§1 kk, wymagający ewentualnego konwalidowania przy zachowaniu reguły reformationis in peius. Zgodnie bowiem z art. 53§28 kks, w przeciwieństwie do uszczuplenia traktowanego wyrażoną liczbowo kwotą pieniężną wobec rzeczywiście występującego uszczerbku finansowego, „narażenie na uszczuplenie” to spowodowanie jedynie konkretnego „niebezpieczeństwa” takiego uszczuplenia, co oznacza, że „zaistnienie uszczerbku finansowego jest wysoce prawdopodobne, choć nie musi (a może) nastąpić.”

4. Jeśli zatem tak, to ustalenie odpowiedzialności z art. 56§1 kks, skutkujące tylko narażeniem na uszczuplenie podatkowe, a nie wyrażonym kwotowo uszczupleniem, a więc przyjęcie jedynie stanu rodzącego wysokie prawdopodobieństwo uszczuplenia, jak się logicznie wydaje, nie pozwala jeszcze w sposób niebudzący wątpliwości na przyjęcie, że sprawcy oszustwa podatkowego uzyskali zmaterializowaną korzyść majątkową pochodzącą z przestępstwa bazowego, pozwalającą na wygenerowanie pieniędzy, podlegających w trzecim etapie „wypraniu” czyli wprowadzeniu do legalnego obrotu za pośrednictwem czynności modalnych, do których odwołuje się przepis art. 299§1 kk.

5. W doktrynie wyrażony jest trafnie pogląd (por. Piotr Kardas, czy Igor Zgoliński), że przepis art. 56§1 kks wyznacza podstawowy obszar w sferze oszukańczych zabiegów związanych z określonymi regulacjami podatkowymi, gdzie, w wyniku ustalonego zachowania sprawcy, dochodzi do powstania „ryzyka” pomniejszenia wysokości zobowiązania podatkowego, którego konsekwencje wiązać można z uszczupleniem spodziewanego dochodu uprawnionego podmiotu. Zawarta w art. 56§1 kks norma sankcjonowana „obejmuje swoim zakresem czyny polegające nie tylko na narażeniu na uszczuplenie należności podatkowej, ale również wnioskuje a minori ad maius, na spowodowaniu takiego uszczuplenia”. Oznacza to, że w przypadku uszczuplenia należności możliwe jest przypisanie odpowiedzialności z art. 56§1 kks mimo tego, że w przepisie tym tak wyrażone znamię skutku nie zostało wyrażone. O ile zatem brak wyeksponowania skutku

w postaci uszczuplenia należności podatkowej i przyjęcie jedynie konstrukcji narażenia nie ma znaczenia dla zakwalifikowania czynu z art. 56§1 kks, o tyle wyraźny brak tego ustalenia w opisie powoduje wątpliwości co do możliwości przypisania sprawcy dalszej odpowiedzialności za czyny łączące się z uzyskaniem korzyści majątkowej i wprowadzeniem jej do legalnego obrotu, jak chociażby w przypadku występku „prania pieniędzy” z art. 299§1 kk.

Aprobując zatem dotychczasowe poglądy wyrażone w judykaturze tut. Sądu, że przestępstwo skarbowe, w tym określone w przepisie art. 56§1 kks, może stanowić przestępstwo bazowe dla występkę penalizowanego przepisem art. 299§1 kk, jednak jedynie wówczas, gdy wynika z niego ustalony i skonkretyzowany uszczerbek należności podatkowej, zasadniczo wyartykułowany w opisie przestępstwa skarbowego, stanowiący korzyść majątkową sprawcy generującą brudne środki podlegające „wypraniu”, to jednak uznać należy, że niewystarczające, jest tu przyjęcie jedynie narażenia na uszczuplenie podatkowe.

6. Nie może bowiem umknąć z pola widzenia to co trafnie w doktrynie eksponuje J. G., że „przestępstwo prania brudnych pieniędzy jest przejawem zagospodarowania owoców pochodzących z innego wcześniej popełnionego przestępstwa, przy czym źródłem brudnych pieniędzy jest jedynie korzyść niegodziwa i sprzeczna z prawem”. Jako, że korzyść majątkowa jest źródłem owych pieniędzy muszą być one wyodrębnione w taki sposób, aby sprawca czynu zabronionego z art. 299§1 kk, mógł poddać je czynnościom polegającym na praniu, czego odzwierciedleniem jest strona przedmiotowa przypisanego czynu oparta na czynnościach wyartykułowanych w przepisie art. 299§1 kk. Środki pochodzące z korzyści majątkowej podlegające praniu muszą być zatem realne, a nadto nie można wiązać ich jedynie z „uzasadnionym podejrzeniem, że pochodzą z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego”, czy prawdopodobieństwem jego popełnienia, lecz muszą być w tym wypadku efektem skutku związanego z uszczupleniem podatkowym.

W doktrynie trafnie zwraca się uwagę, że nie można przedmiotu pochodzącego z czynu zabronionego utożsamiać z przedmiotem z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, co oznacza, że dla przypisania realizacji znamion przestępstwa z art. 299§1 kk nieodzowna jest precyzyjna rekonstrukcja przepływu środków (korzyści) od momentu ich uzyskania za pomocą czynu zabronionego do momentu poddania ich procedurze „prania” (por. Jerzy Skorupka).

Powyższej refleksji i rozważań zabrakło Sądowi Okręgowemu, który bezkrytycznie przyjął zapatrywania i ustalenia zaoferowane w akcie oskarżenia przez prokuratora, co przy ponownym rozpoznaniu sprawy wymaga starannych i stanowczych ustaleń sądu meriti oraz pogłębionej analizy przy ocenie prawnej zachowania oskarżonych.

7. Jednocześnie też przypomnieć należy Sądowi Okręgowemu także i to co stanowczo wypływa z publikowanej obszernie judykatury, że żadną miarą występki z art. 299§1 kk nie może polegać na wykonywaniu czynności, za pomocą których dokonane zostało przestępstwo bazowe, a nadto, że występkę „prania pieniędzy” można dopuścić się dopiero po dokonaniu przestępstwa, w wyniku którego uzyskano korzyść majątkową, przeobrażoną w środki, do których odnosi się art. 299§1 kk.

Problem ten zupełnie zignorował Sąd Okręgowy – na co prawidłowo uwagę zwróciła znaczna część skarżących – skoro utrudnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia pieniędzy upatrywał w działaniach oskarżonych mających w pełni legalny charakter (założenie firm gospodarczych, prowadzenie działalności, rzeczywista sprzedaż złomu pozyskiwanego z pominięciem dokumentacji, przyjmowanie na rachunki bankowe zapłaty za towar legalnie dostarczony i wypłatę tych środków oraz dzielnie się nimi), co mogło mieć ewentualny i chociażby częściowy wpływ na popełnienie przestępstwa skarbowego jako bazowego, skoro występki prania brudnych pieniędzy łączono ze złożeniem nierzetelnych deklaracji VAT -7.

Dopiero zatem po tych czynnościach można mówić o uzyskaniu korzyści majątkowych wynikających z uszczuplenia podatkowego, które generowały środki mające podlegać praniu, a więc podejmowaniu czynności przez oskarżonych pozorujących ich zalegalizowanie, co należy ustalić przy ponownym rozpoznaniu, zachowując granice czynu zarzucanego.

Sąd meriti winien też mieć w polu widzenia to, że istota przestępczego zachowania penalizowanego w art. 299 kk polega na wprowadzeniu do legalnego obrotu finansowego środków uzyskanych z popełnionego przestępstwa m.in. z tego powodu, by móc nimi swobodnie obracać w przyszłości i zatrzeć ślady ich pochodzenia. Stąd zachowanie polegające na przeznaczeniu pieniędzy uzyskanych z przestępczego procederu na jego kontynuowanie również nie wyczerpuje znamion przestępstwa z art. 299§1 kk, bowiem nie stanowi formy wprowadzenia ich do legalnego obrotu finansowego, a zatem pieniądze te nie tracą w ten sposób, a wręcz przeciwnie zachowują charakter „brudnych pieniędzy” (por. wyrok SA w Katowicach z 29.07.2016 r. sygn. akt II AKa 171/16 LEX nr 2166426).

8. Podkreślić też trzeba, że precyzyjne ustalenia co do okoliczności naprowadzonych wyżej rodzi szereg reperkusji dla oceny apelacji prokuratora.

Chociażby w przypadku zarzutu obrazy art. 37§1 pkt 1 kk stanowiącego podstawę nadzwyczajnego obostrzenia kary, co łączyć należy z umyślnym popełnieniem przestępstwa skarbowego powodującego „uszczerplenie należności publicznoprawnej”, a co niemożliwe jest jeśli w opisie czynu ustalono jedynie narażenie na takie uszczerplenie, przy czym w takiej sytuacji wspomniany przepis winien znaleźć się tak w podstawie prawnej skazania, jak i wymiaru kary, a nie jedynie w tej drugiej (por. P. Kardas – Komentarz do art. 37 Kodeksu Karnego Skarbowego).

Ponadto o prawidłowym zastosowaniu art. 65§1 kk odnośnie występku art. 299§1 kk można mówić o ile w sposób nie budzący wątpliwości ustalona zostanie odpowiedzialność oskarżonych za ten występki, przy czym stałe źródło dochodu wynikać musi z tego, a nie innego przestępstwa, chociażby bazowego.

9. Nadto przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy znacznie staranniej winien odnieść się do problematyki współsprawstwa, co w apelacjach szeroko motywowali obrońcy.

Na zakończenie rozważań zwrócić jeszcze należy krytyczną uwagę na czyny: z art. 271§3 kk przypisany oskarżonemu H. P. i z art. 273 kk przypisany D. W., bowiem w istocie rzeczy Sąd Okręgowy nie dokonując w tym zakresie własnych i samodzielnych ustaleń, wsparty skonkretyzowaną oceną dowodów, bazował na nader niewystarczających rozważaniach aktu oskarżenia.

Zasadniczo Sąd Apelacyjny nie dostrzegł żadnych ustaleń, które w sposób niebudzący wątpliwości pozwalałyby wysnuć wnioski, że faktury VAT dostarczone do Urzędu Skarbowego w K. przez J. W., jako pełnomocnika (...), w dniach 8 i 10 lutego 2011 r. (por. chociażby t. II B – zeznania B. S. – k 4, M. W. k. 7-9, czy wykaz wydanych dokumentów k. 23-25 oraz k. 73) nie odzwierciedlały transakcji gospodarczych nimi objętych między (...), a (...) a jeśli tak to co przemawiało za fałszem intelektualnym z nich wynikającym i jakie przemawiały za tym dowody fałszyfikujące wyjaśnienia oskarżonych.

Z pewnością skrajnie niewystarczająca jest tu lektura str. 12 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, czy też ogólne wzmianki wynikające z części zawierającej ocenę prawną str. 88-90; 96-97, gdzie przyjęto bez dowodowego wsparcia, że w 47 fakturach VAT wystawionych przez (...) na rzecz (...) w okresie od 08.06.2010 r. do 28.12.2010 r. H. P. poświadczył nieprawdę co do sprzedaży złomu, które to usługi nigdy nie zostały wykonane, a D. W. posłużył się nimi w postępowaniu skarbowym

Nie wykluczając takich ustaleń w przyszłości stwierdzić należy, że taki sposób procedowania Sądu Okręgowego nie tylko żadną miarą nie pozwala sądowi II instancji na rzeczową polemikę z argumentami obrońców podniesionymi w apelacji, ale też podjęcia bezspornej decyzji w przedmiocie zawinienia.

Odnieść jednocześnie można wrażenie, że brak udokumentowania przez (...) nabycia poszczególnych asortymentów złomowych nie wyklucza ich posiadania (legalnego bądź nie) i zbycia następnie (...), udokumentowanego wystawionymi i sporządzonymi ręcznie fakturami VAT, które opieczętowane były przez (...) po stronie nabywcy i wypisane odręcznie oraz opiewające na duże ilości złomu np. złomu Al, gdzie określono płatność gotówkową w terminie 7 dni.

Podkreślić trzeba, że z zawartych w t. II B zapisów ewidencji sprzedaży wynika, że porównawczo odpowiadają one danym wynikającym z faktur, co do daty, asortymentu, jego ilości i ceny.

Podobnie, jeśli porównać te dane z informacjami wynikającymi z faktur wystawionych przez (...) na rzecz odbiorców złomu np. z faktury (...) na rzecz(...) z 16.07.2010 r wynika, że ta sprzedała złom granulat, a z faktury wystawionej przez (...) na rzecz (...) wynika, że jeszcze tego samego dnia sprzedany został ten sam asortyment, w takiej samej ilości, za cenę powiększoną o zysk (k.154)

Sąd Okręgowy zaniechał tu szczegółowych ustaleń i analizy dowodów w szczególności starannego porównania poszczególnych dokumentów, podpisów wystawców faktur (czy np. pochodzą od R. P.), kolejności i numeracji wystawienia poszczególnych faktur, która nie zawsze odpowiadała datom wystawienia oraz porównania tegoż globalnie z załączoną ewidencją sprzedaży.

Powyższe stanowi o potrzebie ponownego przeprowadzenia w całości postępowania dowodowego pozwalającego na precyzyjne zrekonstruowanie inkryminowanego zdarzenia.

Gdyby bowiem przyjąć tezę aktu oskarżenia należałoby wykazać, że faktury VAT wystawione przez H. P. były bądź antydatowane, bądź też w datach ich wystawienia nie odpowiadały transakcjom, które odzwierciedlały.

Reasumując Sąd Apelacyjny w sposób syntetyczny wskazał uchybienia zaskarżonego wyroku wymagające dla ich konwalidacji jego uchylenia i przeprowadzenia na nowo postępowania przy ponownym rozpoznaniu przez sąd meriti z maksymalnie szerokim, o ile to możliwe, zastosowaniem art. 442§2 kpk.

Zatem orzeczono, jak wyżej.

SSO del. Karina Maksym SSA Mirosław Ziaja SSA Alicja Bochenek